

Møt studentene som har
DROPPET UT for klimaet

Klima s. 14–15

**KJERSTIN (27) ER PERMITTERT
FOR TREDJE GANG I ÅR:**

Etterlyser dagpenger for studenter

Nyhet s. 4–5

Kommentar:

— Tillater vi oss
å bli sløve i
samtalekun-
sten, kan
konsekven-
sene bli
katastro-
fale

Kommentar s. 2–3

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 20, årgang 74 | www.universitas.no | torsdag 19. november 2020

1 AV 2 SINGLE STUDENTER

HAR IKKE HATT SEX SIDEN MARS

Nyhet s. 8–9

MENINGER

Redaktør: Pernille Solheim
psolhe@gmail.com 951 10 941

Nyhetsleder: Mylena Kifle
mylenakifle@live.no 974 83 042

Fotosjef: Henrik Follesø Egeland

Desksjef: Synne Hellevang

Nettredaktør: Synnøve Berg Meisinget

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

SiO-tramp i klaveret

Hvordan overleve tre dager med bare femti kroner? Den problemstillingen valgte SiOs kommunikasjonsavdeling å gå løs på i en nylig postet video på instagramkontoen «siostudentliv». Konklusjonen? Du kan selge personlige eiendeler som hårbørster på nettet, kreve tilbake penger du har lånt fra venner, og ta med restemat hjem fra middagsbesøk.

Kommentarfeltet tok ikke overraskende full fyr etter kort tid. «Kjenn deres publikum», «idiotiske råd» og «usmakelig video» var blant tilbakemeldingene fra opprørte følgere. I denne ukens utgave av Universitas kan du lese at reaksjonene har kulminert i et studentopprop som krever at SiO skal redusere månedsleia på sine studentboliger. Når Universitas treffer stativene, har mer enn 600 personer signert oppropet.

Hele poenget med studentboliger er at de skal være billigere enn hva boliger på det private leiemarkedet er, men i Oslo er disse prisforskjellene i ferd med å viskes ut. Mange studenter har opplevd å måtte klare seg på femti kroner, noen også i mer enn tre dager. I en sånn situasjon tar man imot gode råd med takk. Men ikke fra hvem som helst. Og da særlig ikke fra en aktør som tilsynelatende bruker dyrebare studentmidler på å lage upassende innhold til sosiale medier fremfor å redusere husleien.

Man kan håpe at denne fadesen får SiO til å vurdere om det er særlig lurt å vie store ressurser til markedsføring

Innholdet på SiOs instagramprofil er tidvis umusikalsk, og som Nina Arnesen, en av initiativtakerne bak oppropet, påpeker, så kan den offensive kommunikasjonsstrategien fort gjøre at SiO fremstår mer som «en bedrift som motiveres av profitt», enn «en velferdsaktør for studentene». Det må sies at det i denne fæle tiden er viktig at SiO når ut med innhold som potensielt kan være til hjelp for studenter. Likevel: Om SiO ikke veier ordene sine, kan de fort ende opp med å gjøre det stikk motsatte. «Vi vil ikke ha et SiO som bruker penger på videoer som håner studenter i krise,» skriver studentduoen bak oppropet.

– Vi kan ikke basere beslutninger i hovedstyret på meningsmålinger eller underskriftskampanjer, sier styreleder i SiO Jonas Virtanen i denne ukens utgave av Universitas. Det er altså lite som tyder på at studentsamskipnaden har planer om å imøtekomme studentenes krav om redusert husleie. Men man kan i det minste håpe at denne fadesen får SiO til å vurdere om det er særlig lurt å fortsette å vie store ressurser til markedsføring. Vi studenter får i mellomtiden bidra ved å fortsette å ta i bruk kommentarfeltene – og håpe at de en dag vil lære oss å kjenne.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SiO. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Simen Eriksen Hustoft
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

Kunsten å samtale

Høstens begivenheter ved Kunsthøgskolen varsler om at academia har forsømt en av sine viktigste oppgaver.

Kommentar

Aksel Rogstad, journalist i Universitas

Reaksjonære rasister. Høyreekstremer hatpratere. En skam for høyskolen og kunsthøgskolen. Da fem studenter ved Kunsthøgskolen i Oslo (Khio) signerte

et innlegg mot det de anså som en urovekkende utvikling av høyskolens ytringsrom og akademiske frihet, var det ikke mye sympati å hente fra medstudentene. Magnus Vanebo, én av de fem, beskriver i Morgenbladet 16. oktober et debattklima som har gått fullstendig av hengslene: Det som begynte med en uenighet om hvordan høyskolen skal motarbeide strukturell rasisme i undervisningen, endte i at arrangøren av et seminar Vanebo skulle tale på, så seg nødt til å avlyse seminaret for hans egen sikkerhets skyld. Det bør bekymre alle og enhver – og universitetene og høyskolene må ta sin del av ansvaret for at vi er kommet hit.

Akademia er samfunnsdebattens vugge. Det er et

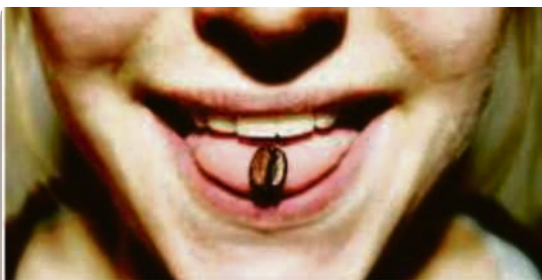
laboratorium av ideer hvor sammensatte problemstillinger og intellektuelle spenninger utforskes i søken etter en dypere forståelse av hvor vi vil, enten det er i form av kunst, kjemiske ligninger eller samfunnsvitenskapelige avhandlinger. Da skal man ta det på det dypeste alvor når studenter fryses ut for sine meninger i stedet for å kunne delta i produktiv diskusjon. Det er også grunn til å tro at problemet strekker seg forbi Khios mursteinvegger; Donald Trump-tilhenger og nestleder i Foreningen for alle konservative studenter Philip Sverre uttalte i forrige utgave av Universitas at han opplever academia som «et venstreorientert ekkokammer», tappet for åpenhet overfor meningsdissenter.

Vi må lære oss å snakke sammen. Nærmere bestemt må allmennutdannelsen ta på alvor de kunstformene en god samtale består av. For samtale med meningsmotstandere er en kunst, og det var en gang anerkjent i pensumbøkene; Arne Næss' lille, men innholdsrike *En del elementære logiske emner* var lenge en hjørnestein i universitetenes exphil-undervisning. Boken var en del av Næss' kanskje viktigste prosjekt: styrke folks evne til å argumentere for sin egen sak og komme andres argumentasjon i møte, på en saklig og fruktbar måte.

Vi må lære oss å snakke sammen. Nærmere bestemt må allmennutdannelsen ta på alvor de kunstformene en god samtale består av. For samtale med meningsmotstandere er en kunst, og det var en gang anerkjent i pensumbøkene; Arne Næss' lille, men innholdsrike *En del elementære logiske emner* var lenge en hjørnestein i universitetenes exphil-undervisning. Boken var en del av Næss' kanskje viktigste prosjekt: styrke folks evne til å argumentere for sin egen sak og komme andres argumentasjon i møte, på en saklig og fruktbar måte.

Arkivaren

Historiske skråblikk av Ellisiv «Snokern» Myrva

Vil du ha gode karakterer på eksamen?

Ha sex under eksamen, spis grovt brød og plasser vennene dine i rekke og rad langs veien til skolen. Da vil alt ordne seg.

Sex og stikkord

Det er vel nå vi alle skal ha noen effektive lesedager før eksamen, og det er vel nå vi alle føler at vi svømmer motstrøms gjennom pensum. Da er det kanskje godt med noen tips! Universitas hadde nemlig flere å dele i 2004, og tidene kan vel ikke ha forandret seg så mye. Lege og sexekspert Åsa Rytter Evensen anbefalte blant annet «Har man et udekket behov, går det utover konsentrasjonsevnen, og man blir stresset. Det er bedre å få utløp for sin seksuelle trang enn å sukke av lengsel og ha tankene et annet sted», men hun understrekte også at man «kan ikke forlange at kjæresten kommer til eksamenslokalet eller møter en på toalettet». Utenom det ble det også anbefalt å ikke drikke mer enn 500 milligram koffein om dagen og å lære å «visualisere stikkord», men det var ikke like gøy å melde.

Universitas 24. november 2004

Vond lukt, eller dårlig luft?

Studerer seg syke

En av fem studenter har helseplager på grunn av studieforholdene ved Universitetet i Oslo (UiO).

Nyhett

Undersøkelser HELA- og Trivsel (HELT) avslører store utfordringer for arbeidet med Universitetets helse, miljø og sikkerhet (HMS). 74 prosent av studentene svarer at de ofte eller i blant er plaget med dårlig luft, 65 prosent svarer det samme om støy, og over halvparten om dårlige tilpassede bord og andre ergonomiske forhold.

Særlig rapporterer en av fem studenter i undersøkelsen at smerteplasser er relatert til studietilstanden. De vanligste plagene er hodepine, smerte i nakke, skulder, rygg og ekstremiteter, allergiplager og magesplager.

– Dette representerer en utfordring for Universitetet. Likevel oppfatter jeg at UiO er gode på å fokusere på behov for tildeling av ressurser til HMS-forhold for studenter. For eksempel gjennom de nye lærings- og studiestrener og arbeidet som pågår i læringsmiljøutvalget, sier overlege for Helsestasjonen Cecilie Daae.

ons 20. okt. 2004

Undersøkelsen er utført av Helsestasjonen blant et representativt utvalg på 2000 studenter.

Tror på bedring

Studieansvarlig Boel Christensen Scheel i Studentparlamentet mener funnene er alvorlige.

– Dette viser at det ikke har vært noe fokus på arbeidsmiljøet for studenter, vi har gått for lut og kaldt vann. Men nå blir det endelig gjort noe med det. Studentene er blitt underlagt visse deler av arbeidsmiljøloven og arbeidstilsynet har ansvar for å følge opp dette.

Knekken

Er du en som sitter knekt over pc-skjermen? En som er svært nær å knekke, å gi etter for det som utvilsomt er en kallende fosterstilling? I år har du kanskje bare ditt eget innemiljø og muligens korona å takke for dårlig helse, men i 2004 hadde én av fem studenter helseplager på grunn av studieforholdene ved Universitetet i Oslo. «Dette viser at det ikke har vært noe fokus på arbeidsmiljøet for studenter, vi har gått for lut og kaldt vann. Men nå blir det endelig gjort noe med det. Studentene er blitt underlagt visse deler av arbeidsmiljøloven og arbeidstilsynet har ansvar for å følge opp dette», meddelte datidens studieansvarlig Boel Christensen Scheel i Studentparlamentet. Lurer på om hjemmestudiet mitt oppfyller kravene til helse, miljø og sikkerhet?

Universitas 20. oktober 2004

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

«Den semantiske årvåkenhet som skal til for å føre en klar-
gjørende linje», må aktivt trenes opp og vedlikeholdes for
å ivareta et mangfold av perspektiver. Tillater vi oss å bli
sløve i samtalekunsten, kan konsekvensene bli katastrofale.
Den som har fulgt med på det amerikanske valgspetakket
i høst, har sett hvor ille det kan gå.

Nå tar ikke studentene ved Khio exphil, og å tørke støvet av
en drøyt hundre sider lang bok fra førtitallet kommer nep-
pe til å løse debattklimakrisen over natten. Men universite-
tene og høyskolene har et enormt viktig ansvar for å sikre at
studentene de utdanner, verdsetter reell meningsutveksling
og mestrer kunstens regler. Det er samfunnsdebattens helse
og vår evne til å fatte sterke beslutninger i vanskelige spørs-
mål som står på spill. At en student blir tatt av plakaten for

å ha snakket høyt om en ytringskultur på avveie, vitner om
at utdanningsinstitusjonene har forsømt det ansvaret.

Næss priset seg lykkelig for at vi tross alt er uenige i blant:
«Du mener det motsatte av hva jeg mener – så inspire-
rende!» En meningsmotstander er fremfor alt en mulighet.
En mulighet til lære noe nytt om både seg selv og andre,
en mulighet til å innta en rikere virkelighet. Det er samtale-
lekunstens fantastiske gave, og det er det sterkeste uttrykket
for den utviklede sivilisasjonen vi har. I forordet til *Logiske
emner* trekker Næss frem det akademiske idealet om «fri-
het til kritikk, til å forfølge muligheter gitt ens egen fantasi».
Robust debattlære gjør oss friere; de ideologiske skylappene
som skjærer oss mot andre måter å se verden på, legger
lenker på vår egen selvutfoldelse. Å lære studentene å ar-
gumentere og lytte til motstemmer er å myndiggjøre dem.

Vi står ved en korsvei. Vi kan la den lammende polariserin-
gen tilta og se på at ytringskulturen desintegrerer – noe som
med Næss’ ord «gir god grobunn for hat og voldsanven-
delse». Eller vi kan plukke opp samtalekunstens rike farge-
palett og ruste oss for å kunne svare på de mest ubehagelige
spørsmålene den evige samfunnsutviklingen stiller. Det er
når tanken og det saklige argumentet får flyte fritt mellom
ulike mennesker, vi faktisk finner ut hva vi innerst inne står
for, og hvordan vi skal håndtere utfordringene verden ser-
verer oss. Om universitetet ikke utdanner borgere som er
klare til å delta i det løftet, har det mislyktes i et av sine mest
grunnleggende samfunnsoppdrag.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Iver Daaland Åse

Morgengry: Gravingen sover aldri.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@universitas.no

UTTEGNERE:
Susanne Fernløf Arntzen
Caroline Vestskogen
Synne Hellevang

DESKJOURNALIST:
Ellisiv Sunde Myrva

KORREKTURSJEF:
Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Mylena Kifle**
mylenakifle@live.no 974 83 042

ETTERLYSER NY KRISEPAKKE:

– Vi blir ikke sett på som arbeidstakere

Uten rett på dagpenger har 31 prosent av studentene måttet ty til sparekontoen i kriseåret, mens 30 prosent har fått hjelp fra mor og far.

Studentøkonomi

tekst Bjørn Winquist
foto Iver Daaland Åse

Under koronapandemien har 30 prosent av norske studenter måttet ty til hjelp fra familien for å klare seg økonomisk. Like mange har måttet bruke av egne oppsparte midler for å komme seg gjennom pandemien. Det kommer frem i en undersøkelse utført av Sentio på vegne av Universitas og Norsk studentorganisasjon (NSO). Over 1000 norske studenter har svart på hvordan de har klart seg økonomisk under pandemien.

Forrige uke skrev Universitas om student og tilkallingsvikar Adrian Sellestad (23), som fikk færre vakter og sto uten fast inntekt fra mars til august. Tallene fra Sentio viser at 14 prosent står i samme situasjon og har mistet jobben. Det tilsvarer omtrent 40.000 studenter.

Permittert tre ganger

– Vi jobber alt mellom 20 til 60 prosent ved siden av studiet og betaler skatt, men blir ikke ansett som arbeidstakere. Det er forkastelig.

Det konstaterer Kjerstin Irgens Utler (27). Ved siden av utviklingsstudiene ved Oslomet har hun to jobber: barsjef og publikumsvært ved et konsertsted. Da de nye tiltakene kom

Man har jo ikke lyst til å låne penger av mor og far når man er 27 år og har to jobber

Kjerstin Irgens Utler, student i utviklingsstudier

og skjenkestoppen tråde i kraft, ble hun permittert for tredje gang i år. Siden hun som student ikke har rett på dagpenger, står hun uten inntekt ved siden av studielånet.

– Sånn som studielånet er nå, så er ikke det nok til å leve av. I Oslo ligger gjennomsnittlig boligpris på 8930 kroner for et rom i måneden, sier Utler.

Tidligere i november skrev hun et innlegg i Dagbladet hvor hun gikk hardt ut mot behandlingen av studentene. Der etterlyste hun flere tiltak for permitterte studenter:

«Det vi studenter trenger i denne krisen er en inntektsikring. Ikke mer lån, ikke mer

forhåndsutbetaling av stipend. Vi trenger rettighetene våre som arbeidstakere», skrev hun.

– Er man arbeidstaker, burde man ha rett på dagpenger. Det er urettferdig at vi studenter må bruke opp midler som vi prøver å spare opp til BSU, til bolig, til ferie, til andre ting. Vår sparekonto blir tømt fordi vi ikke får samme rettigheter som andre arbeidstakere, følger Utler opp til Universitas.

Tømmer sparekontoen

Tallene fra undersøkelsen viser at flere opplever å måtte tømme sparekontoen. Blant studentene som oppgir at de har mistet jobben på grunn av korona, har hele 41 prosent måttet bruke av egne oppsparte midler for å klare seg økonomisk under pandemien.

I februar var Utler på feltstudie i Tanzania, men ble sendt hjem på grunn av koronasituasjonen. Sparepengene hennes hadde blitt brukt på turen, så da hun kom hjem, hadde hun ikke noe særlig ekstra å ta av.

– Jeg er blant de heldige som har familie som kan hjelpe. Men man har jo ikke lyst til å låne penger av mor og far når man er 27 år, har to jobber og burde ha en sikker inntekt basert på det, forteller Utler.

Mange studenter har også måttet ty til hjelp fra familien. Blant de som er oppsagt, har 35 prosent

klart seg økonomisk ved hjelp av familien. Blant de som ikke hadde jobb ved siden av studiene verken før eller etter korona, får hele 40 prosent hjelp av familien.

Kan ha større konsekvenser

Andreas Trohjøll, leder i NSO, mener resultatene fra undersøkelsen er et forventet resultat, og at det viser at studentene er en økonomisk sårbar gruppe.

– Vi vet fra før at syv av ti studenter har arbeid ved siden av studiene. Mange har deltidsjobber som er spesielt utsatt for nedstengninger, forteller Trohjøll.

Han viser til at 50.000 studenter tok ekstralånet som ble tilbudt fra Lånekassen i vår. Et vilkår for

Lite penger, mye sinne: Kjerstin Irgens Utler (27) har blitt permittert for tredje gang i år. Hun etterlyser dagpenger for studenter.

det var at man hadde mistet inntekt på grunn av koronasituasjonen. NSOs vurdering er likevel at enda flere ville benyttet seg av det om det var utformet som stipend istedenfor lån.

– Fordi det førte til mer gjeld, tror vi at færre valgte å benytte seg av det. Hadde flere tatt det, så ville færre vært nødt til å å bruke av egne sparepenger eller få hjelp fra familie, sier han.

Trohjøll legger til at dersom studenter må bruke av sparepengene sine for å komme seg gjennom pandemien, kan det ha større samfunnsmessige konse-

kvenser, blant annet at studenter kan bruke lengre tid på å komme inn på boligmarkedet.

Privilegerte studenter

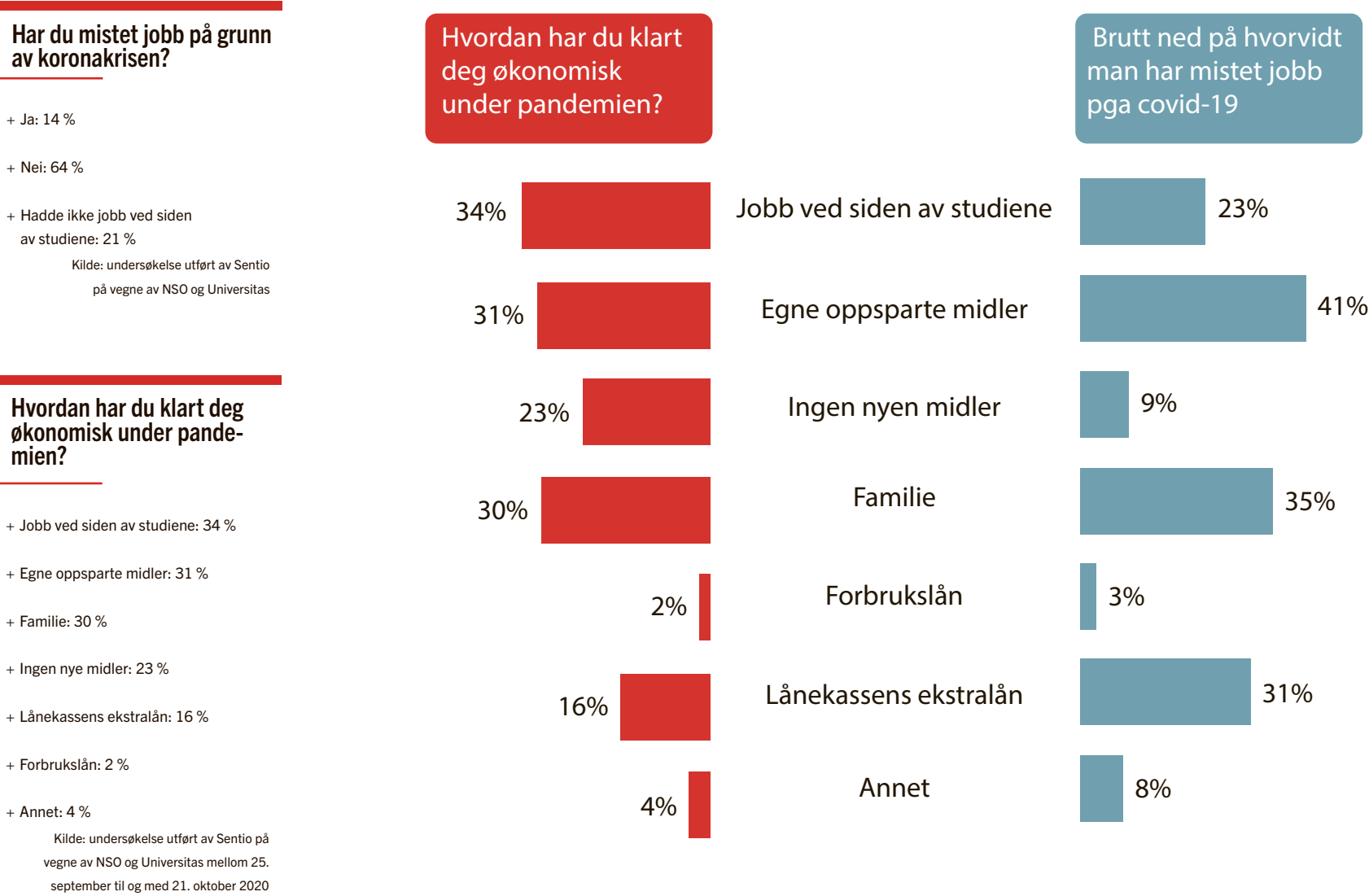
Selv om mange studenter har mistet jobben, viser tallene fra Sentios undersøkelse at det store flertallet – 64 prosent – ikke har mistet jobben. Nicholas Bertheau Solem (22), jusstudent på andreåret, er en av dem.

– Jeg var heldig og fikk jobb i det offentlige rett før samfunnet stengte ned i mars. Roskilde og Øya gikk i vasken, og antall

pils på bar er blitt minimert. Før drakk jeg mer kaffe ute også. Det gjør en forskjell for min økonomi, forteller Solem.

Han bemerker at det dessverre går på bekostning av alle de som serverer, og alle stamstedene som er stengt. I tillegg går han glipp av sosiale opplevelser med venner. Solem har ikke like stor forståelse for kravet om å få ekstrastipend fra Lånekassen uten betingelser om lån.

– Studentledere går ut og sier de føler seg straffet for å ta en utdanning fordi ikke hele støtten kom i form av et stipend. Og de

forteller at de er såret av regjeringen. Det blir for dumt, sier Solem.

Han mener enkelte har godt av å ta seg et skritt tilbake.

– Det få snakker om, er at norske studenter er fantastisk privilegerte som får gratis universitetsutdanning og tusenvis av kroner kastet etter oss i stipend hvert år som takk, avslutter Solem.

Ny krisepakke

Nå etterlyser NSO en ny krisepakke til studentene som har mistet inntekt. Trohjell forteller om daglige henvendelser fra studenter som står i en vanskelig økonomisk situasjon og som bekymrer seg for å kunne betale regninger, spesielt nå under en ny nedstengning.

– Studentene har stått i en økonomisk utsatt posisjon siden i vår. Vi ser på inntektsbortfall som et stort problem nå. En ny krisepakke må innebære støtte til dem som kan dokumentere tap av inntekt, sier han.

Trohjell understreker at dette også må omfatte dem som hadde belaget seg på sesongarbeid og har gjort det tidligere, for eksempel studenter som har pleid å arbeide i julen.

– I år så vi at det var færre sommerjobber, og at mange studenter som pleier å jobbe og spare opp penger på sommeren, ikke fikk denne muligheten. Departementet må klare å lage ordninger som også dekker denne gruppen, utdyper han.

Trohjell legger til at han har forståelse for at det er praktiske utfordringer knyttet til det, men at han har tro på at departementet klarer å få til en ordning.

Kravet om krisepakke får støtte fra student Utlér:

Det få snakker om er at norske studenter er fantastisk privilegerte

Nicholas Bertheau Solem, jusstudent

– Vi trenger først og fremst dagpenger for permitterte studenter og en krisepakke via Lånekassen, men selvfølgelig som stipend og ikke ekstra lån. Studentene har nok gjeld fra før, sier hun.

Avviser krav om dagpenger

På e-post til Universitas svarer Henrik Asheim, statsråd for forskning og høyere utdanning, at han har forståelse for usikkerheten til dem som er permittert eller sagt opp, og at mange studenter er avhengige av annen inntekt enn studiestøtten. Han avviser imidlertid kravet om dagpenger.

– Vi kommer ikke til å åpne for å gi studenter som mottar støtte gjennom Lånekassen, dagpenger. De som får dagpenger, er mennesker som ikke har noen form for annen inntektssikring, det har studentene gjen-

nom Lånekassen, skriver Asheim.

Statsråden svarer ikke på hvorvidt regjeringen vurderer en ny krisepakke med tiltak for inntektssikring på nåværende tidspunkt, men understreker at han følger situasjonen tett og hele tiden vurderer hva slags økonomiske tiltak som skal settes inn.

– Blir dette verre, så er det klart at jeg må ta en vurdering på om vi skal gjøre noe ekstra for studentøkonomien, skriver Asheim.

Statsråden trekker også frem studentenes psykiske helse og at regjeringen planlegger å bruke ti millioner kroner på dette.

universitas@universitas.no

Administrerende direktør Studentsamskipnaden SiO

Bredt og komplekst ansvarsområde med 550 medarbeidere og 1,1 mrd. kr. i årlig omsetning.

visindi – Klope ledervalg

Les mer på www.sio.no og søk på stillingen via www.visindi.no.

Krever billigere bolig: Nina Arnesen og Merita Fjetland bor i Bjølsen studentby og kjenner på at regnskapet ikke går opp under koronakrisen.

Flere hundre i opprop mot SiOs husleie

Hundrevis har signert en underskriftskampanje for at SiO skal redusere husleien. – Vi kan ikke basere beslutninger i hovedstyret basert på meningsmålinger eller underskriftskampanjer, svarer SiO.

Studentboliger

tekst Ellen Ofte dal Schwencke
Foto Iver Daaland Åse

– SiO har feilet i sin samfunnsoppgave, enkelt og greit. De kunne gjort mye mer for studentene i denne krisen.

Det sier Merita Fjetland (23), som er en av initiativtakerne bak oppropet «#REDUSERHUSLEIA på SiO sine studentboliger!».

Oppropet kommer i kjølvannet av at Studentsamskipnaden SiO publiserte en video på deres Instagram-konto der de viste tips til hvordan studentene kunne overleve på femti kroner i tre dager. Studentene raste mot videoen, og kommunikasjonsdirektør Nina Langeland beklaget i en e-post til Universitas forrige uke.

– Gjennom en slik video bortforklarer SiO et kollektivt og strukturelt problem, forteller Fjetland.

– Vi tenkte vi måtte gjøre noe og at opprop var en bra måte å gjøre det på, sier Nina Arnesen (25) som er den andre initiativtakeren til oppropet.

Responsen har vært god. Etter bare et døgn har over 500 stykker signert. På kvelden onsdag 18. november er antallet oppe i nærmere 600.

Permitterte studenter sliter

Initiativtakerne bor begge i Bjølsen studentby huset av SiO. De forteller at den høye husleien er et problem som blir spesielt tydelig på grunn av koronatiltakene.

Om man hadde bedt studenter i Oslo som har mistet inntekt fra deltidsjobb under koronakrisen, om å rekke opp en hånd, ville det vært et glissent antall som kunne hvile armene i fanget og puste lettet ut.

– Jeg tenker jo at den videoen kom på et veldig upassende, men også passende, tidspunkt. SiO gir oss tipsene akkurat i den perioden der veldig mange mister jobben sin, som er helt essensielt for å faktisk dekke utgiftene man har da. Det er en «perfect storm» fra SiO på en måte, sier Fjetland.

Jonas Virtanen, styreleder i SiO, skriver i en e-post til Universitas at SiO også er bekymret over at studenter faller utenfor sikkerhetsnettet beregnet for permitterte.

– Men vi kan ikke påta oss ansvaret som tilfaller det offentlige velferdssystemet. Jeg tror ikke det er spesielt lurt å bruke denne anledningen til å kritisere SiO for at staten ikke tar sin del av ansvaret, sier Virtanen.

Boliger under markedspris

Hvis man mottar fullt lån og stipend, men ikke har en annen inntektskilde, anbefaler SiOs budsjettkalkulator en månedsleie på maks 2815 kroner. SiO tilbyr ingen boliger til den prisen.

Arnesen mener at de burde redusere husleien til en pris som gjør det mulig å overleve på resten av stipendet.

De opererer jo mer som en bedrift som motiveres av profitt, enn å være en velferdsaktør for studentene

Nina Arnesen, initiativtaker bak oppropet

– Mange studenter har nok begynt å tenke: «Hvor er egentlig min velferd i dette landet?» Det er jo SiOs mandat å ivareta velferden til studentene, sier Arnesen.

Initiativtakerne mener at SiO rettferdiggjør husleien med at den er under markedsprisen, men at det ikke er snakk om mye. De erkjenner at det trengs nasjonale og kommunale tiltak for å endre de høye leieprisene i Oslo. De synes likevel at SiO ikke bidrar nok til å snu trenden.

– De opererer jo mer som en

bedrift som motiveres av profitt, enn å være en velferdsaktør for studentene, sier Arnesen.

Styreleder Virtanen ønsker å oppklare det han oppfatter som en misforståelse: SiO mottar tilskudd som dekker deler av kostnadene ved bygging. Husleiene må derfor betale for alle kostnadene utover tilskuddet ved å bygge, vedlikeholde og oppgradere boligene.

Virtanen mener at studenter som bor i studentboliger, er heldigere enn de som leier på det private leiemarkedet. Han legger til at de færreste studenter bor i studentboliger:

– Ved å sette ned husleien medfører det i praksis at studenter som ikke bor i SiO-bolig, men bruker våre tjenester, betaler for redusert husleie til dem som allerede bor i en studentbolig, skriver Virtanen.

– Det er rundt 13 prosent av studentene som bor i studentboliger, synes dere at SiO skal bruke så mye penger på noe som bare gagnar noen få?

– SiO sier de vil ha tiltak som når flest mulig studenter, som er veldig forståelig. Men når du ser på de tiltakene til bolig de har hatt, har de bare utsatt den tre prosent økningen i leieprisen de har hatt hvert år [som en del av tiltakspakken fra april, red.anm.]. Mye av pengene har gått til digitale tiltak som i utgangspunktet skulle nå flest mulig studenter, men mange av dem har egentlig ikke hatt så mye respons fra studentene, sier Fjetland.

Det sier Virtanen seg uenig i. Han mener derimot at de digi-

Dette er saken

- + Studenter raser mot SiO etter en Instagram-video der det ble presentert tips om hvordan man skulle overleve på femti kroner i tre dager
- + Nye og strenge koronarestriksjoner har ført til at mange studenter har blitt permittert fra deltidsjobbene sine
- + Nå krever studenter at SiO setter ned husleien, i et opprop
- + Oppropet ble signert av over 500 på et døgn
- + SiO sier de også er bekymret for studenter under koronakrisen, men mener det er vanskelig å gjøre boligene deres billigere enn de allerede er

tale aktivitetene var universelle og åpent for alle.

– Vi tar det selvfølgelig til oss dersom de ikke traff godt nok, men vi håper at de studentene som utnyttet seg av tilbudet, var fornøyde, sier Virtanen.

– Hvor mange signaturer skal det til før oppropet får dere til å sette ned husleien?

– Vi kan ikke basere beslutninger i hovedstyret på meningsmålinger eller underskriftskampanjer. Hvor mange av dem som har signert, er studenter som ikke bor i en SiO-bolig og vil potensielt betale for dette? sier Virtanen.

universitas@universitas.no

Oslomet nektet student å besvare eksamen på engelsk

Koronarestriksjoner har gjort det vanskelig for den kenyanske studenten Paul Omayio å følge med på undervisningen. Likevel står Oslomet fast ved at «han må lære seg å kommunisere, resonnere og formidle sine vurderinger på norsk».

Eksamen

tekst Vilde Skauge og Maria Jostad
foto Hanne Jones Solffjeld

Paul Omayio (40) kom til Norge fra Kenya for rundt ti år siden. Siden den gang har han tatt en mastergrad på MF vitenskapelig høyskole og jobbet i flere år. Nå går han sitt andre år på sosialt arbeid ved Oslomet.

Selv om Omayio har vært i Norge i flere år, opplever han det som vanskelig å skulle skrive en eksamen på norsk, særlig under koronakrisen. Det førte til at han strøk på eksamen i september.

– Jeg snakker ikke perfekt norsk, men jeg forstår norsk undervisning. I år var det ekstra vanskelig, da undervisningen var på Zoom og foreleseren var fra Danmark. Jeg forstår ikke dansk, så jeg måtte bare lese sidene fra forelesningen, forteller han når Universitas møter ham på Oslomet campus Pilestredet.

– Det har ikke vært så lett fordi jeg har to små barn, og nå er de oftere hjemme fra barnehagen enn før, så det er vanskelig å følge med på Zoom.

Et ønske om hjelp

I september sendte Omayio en søknad til Oslomet der han ba om å få besvare eksamen på engelsk. I søknaden skriver han at selv om han forstår at kurset foregår på norsk, så har det vært spesielt krevende å følge med dette semesteret ettersom undervisning har foregått på Zoom, foreleseren har snakket et språk han ikke forstår, og eksamen skal avlegges med en fem timers skoleeksamen.

– Tidligere semestre har jeg gått på norskkurs og fått hjelp av andre medstudenter med å forberede meg til eksamen på norsk. I år var alt stengt på grunn av korona, sier Omayio.

– Derfor spurte jeg om jeg kunne få skrive på engelsk. Da kunne jeg fokusert på innholdet i oppgaven min og ikke på språket.

– Har du skrevet eksamen på engelsk før på Oslomet?

– Ja, på min første skoleeksamen fikk jeg lov til å skrive på

engelsk, og det gikk kjempebra. Jeg fikk en god karakter. Men siden den gang har jeg skrevet på norsk. På en hjemmeeksamen går det fint. Da kan jeg sitte våken hele natten og passe på at jeg skriver riktig, forklarer Omayio.

Skoleeksamenen som skulle vare i fem timer, ble omgjort til en seks timers hjemmeeksamen, men tidspresset gjør at Omayio fortsatt følte seg motløs.

Jeg kan norsk, men jeg blir ekstra stresset på en skoleeksamen, for da har jeg så dårlig tid

Paul Omayio, student ved Oslomet

– Ønsker å lære

Omayio bestemte seg for å videreutdanne seg hos Oslomet da en venninne anbefalte universitetet for han. Han undersøkte universitetet og så at de tillot sine studenter å søke om å besvare eksamen på et annet språk enn norsk. Da han søkte om å skrive eksamen på engelsk, svarte universitetet at han må lære seg å kommunisere, resonnere og formidle sine vurderinger på norsk.

– Jeg leste på universitetets nettsider og så at de fokuserte på internasjonalisering og mangfold. Jeg kan norsk, men jeg blir ekstra stresset på en skoleeksamen, for da har jeg så dårlig tid, forklarer han.

– Hvorfor har du valgt å ta en utdanning som foregår på norsk, hvis du synes det er vanskelig å skrive eksamen på norsk?

– Jeg valgte det fordi man kunne søke om å skrive eksamen på engelsk, og fordi jeg ønsket en utdanning som ville hjelpe meg å integrere meg i det norske samfunnet. Jeg er ingen ung mann lenger, men jeg ønsker å lære. Denne utdanningen vil gi meg muligheten til å få en jobb jeg kan bidra til samfunnet med.

Omayio forteller at han øn-

Strøk: Oslomet-student Paul Omayio må ta eksamen på nytt igjen etter å ha strøket. – Jeg trodde universitetet var mer interessert i å se om jeg hadde forstått pensum, enn å se om jeg skrev perfekt norsk, sier Omayio.

sker å jobbe med andre migranter som kommer til Norge, for å hjelpe dem å integrere seg i det norske samfunnet.

Oslomet svarer

Seksjonssjef Ken Henry Hyttemoen ved Fakultetet for samfunnsvitenskap ved Oslomet skriver i en e-post at de har forståelse for at det er krevende å ta høyere utdanning i Norge når man har utfordringer med språket. Likevel står han fast ved at utdanningen i sosialt arbeid

krever at studentene lærer seg å kommunisere, resonnere og formidle sine vurdering og erfaringer på norsk.

– Dette er et studium som kvalifiserer en til å jobbe med sårbare grupper som er i vanskelige livssituasjoner. Da er det helt avgjørende at man som en profesjonell yrkesutøver kan gjøre seg godt forstått i arbeidet, forklarer Hyttemoen.

– I hvilke tilfeller kan man få innvilget søknaden om å besvare eksamen på et annet språk?

– Studenter kan søke om å besvare eksamen på for eksempel engelsk der programplanen tillater det. Ved utdanningen som sosialt arbeid gis det svært sjeldent mulighet til dette.

Hyttemoen legger til at alle skoleeksamener nå er blitt omgjort til hjemmeeksamener hvor studentene får ekstra tid og tilgang på alle hjelpemidler.

universitas@universitas.no

Å ligge eller

Myndighetene anbefaler å holde seg til en fast partner under pandemien, men hvordan er det egentlig blant norske studenter?

Sex og korona

tekst Anna Krokene
foto Sindre Deschington

– Vi har en datingkultur i Norge der vi helst skal prøve ut partneren i senga først. Å ha sex er omtrent det første man gjør, sier sosialt arbeid-student Oda Louise Østbakk (23).

– Det er avgjørende for om du har lyst til å gå på en ny date i det hele tatt.

I slutten av oktober forsvarte Østbakk *one night stands* under korona i et innlegg som ble publisert i Aftenposten. I en undersøkelse Sentio har gjort på vegne av Universitas blant studenter i Norge, svarer 54 prosent at de er single. Østbakk har selv erfart hvordan det er å være singel under pandemien, og hva fraværet av fysisk nærhet fører med seg.

– Jeg tror ikke at jeg tenkte så mye på det helt i starten. De to første ukene var jeg alene i hybelen min. Det var mye som skjedde på en gang. Det tror jeg alle kan kjenne seg igjen i, sier hun.

– Det gikk sånn én eller to måneder før jeg egentlig begynte å tenke på det. Eller kjenne det behovet, da, sier Østbakk.

Da fant hun løsningen på Tinder.

Emosjonell nærhet er farligere enn seksuell nærhet

Oda Louise Østbakk (23), student i sosialt arbeid

– Et grunnleggend behov

– Seksualitet er et grunnleggende behov på lik linje med at vi får i oss mat, går på do og beveger oss, sier Marit Myreng, sykepleier hos Sex og samfunn.

Hva som ligger i seksualitet, begrenser seg ikke til sex, forteller hun. Det kan romme alt fra evnen til å føle kjærlighet til seg selv og andre, å være intim og å

ha seksuelle fantasier.

– Hvis man ser det i lys av at det er et grunnleggende behov, ser vi hvor alvorlig det kan være å ikke få dekket det, sier Myreng.

Hun forteller at det å være nær noen, enten å få en klem eller å være seksuell med noen, er viktig. Hun fremhever dem som er ensomme nå, og sier at mange som har slitt med ensomhet før korona, har det ekstra tøft nå.

– Fysisk nærkontakt er viktig for den psykiske helsen vår. Ikke bare sex, men kroppskontakt gjør den psykiske helsen vår bedre, sier sykepleieren.

Oda Louise Østbakk trekker også frem viktigheten av en god psykisk helse. Hun opplever at det generelt er lite kunnskap og forståelse om hvordan mennesket fungerer, og hvilke behov vi har.

– Det er ikke sånn at vi bare kan skyve bort noen behov, det er ikke sånn det funker, sier hun.

– Jeg prøver ikke å fortelle studenter i Norge at de skal ligge rundt, men jeg vil si at sex faktisk er veldig viktig.

– En risiko man velger å ta

49 prosent av studentrespondentene i undersøkelsen svarer at de ikke hadde hatt noen sexpartnere siden koronautbruddet. 28 prosent svarte at de hadde hatt én til to. Videre svarte 9 prosent at de har hatt tre til fem.

På spørsmål om hvorfor de tror at halvparten av respondentene ikke har hatt noen sexpartnere, svarer Bjørn Guldvog direktør i Helsedirektoratet i en e-post at det er vanskelig å si noe sikkert om trender og årsaker, ettersom vi ikke har tilsvarende opplysninger fra før pandemien.

Videre skriver han at det er sannsynlig at studenter har hatt et lavere antall seksualpartnere under pandemien enn ellers. Det kan skyldes forsiktighet eller at tiltakene har begrenset muligheter for kontakt.

– Studenter og unge i studentalder har blitt beskyldt for å ikke ta smittevern på alvor. Med denne undersøkelsen kan det virke som om det motsatte stemmer?

– Helsedirektoratet mener at de aller fleste studenter og andre i samme alder tar smittevernet på alvor, og at de fleste er flinke til å følge anbefalingene fra helsemyndighetene, skriver Guldvog.

– Unge mennesker har normalt et større antall sosiale kontakter de treffer fysisk ukentlig, enn det som er vanlig senere i livet. Det gjør at de er viktige for å få ned antallet sosiale kontakter i samfunnet samlet.

Når man skal teste seg for kjønnssykdommer hos Sex og samfunn, svarer man blant annet på spørsmål om man har hatt sex med ny partner de siste 14 dagene. Marit Myreng forteller at mange svarer ja på om de har hatt en ny sexpartner, og at de ikke ser noen nedgang på dette fra før koronautbruddet.

– Hva med kjønnssykdommer, ser dere noen endringer der?

– Det er for tidlig å se om det er en økning i kjønnssykdommer. Disse tallene vil ikke komme før i 2021, men det kan se ut som det holder seg stabilt, sier Myreng.

– Er korona-meldingen den nye klamydia-meldingen? Man ligger med noen, og et par dager senere får man en melding om at man må gå i karantene.

– Det er en risiko man velger å ta. Forhåpentligvis begrenser konsekvensene seg til karantene, men det blir litt som med ubeskyttet sex og klamydia. Det er ingen unge i dag som har problemer med å forstå at det skulle jeg ikke gjort, sier Myreng.

Bli-kjent-kveld

Myreng forteller at deres inntrykk er at unge stort sett er flinke med smittevern. Men ut fra samtaler de har hatt med pasienter om deres sexvaner den siste tiden, tyder mye likevel på at munnbindet «nok kommer av litt oftere enn det som er anbefalt».

– Det beste man kan gjøre

Er du singel?

+ 54 % svarte ja

+ 46 % svarte nei

+ Alle respondentene svarte på spørsmålet

Kilde: undersøkelse utført av Sentio på vegne av Universitas

Hvis ja: Hvor mange sexpartnere har du hatt siden koronautbruddet?

+ Ingen: 49 %

+ 1 til 2: 28 %

+ 3 til 5: 9 %

+ 6 til 10: 3 %

+ 10 eller flere: 1 %

+ Vil ikke oppgi: 9 %

+ Alle respondentene svarte på spørsmålet

Kilde: undersøkelse utført av Sentio på vegne av Universitas

for å redusere smitterisikoen, er å bli litt kjent før man har sex. Man kan ikke se på noen om de har korona eller klamydia, sier Myreng.

Ifølge henne kan det være lurt å bruke litt tid på å finne ut hva slags vaner en eventuell partner har, for eksempel hvor mange nærkontakter vedkommende har. Hun understreker at man likevel kan være uheldig.

– Kanskje vi kan se pandemien som en mulighet for å endre på datingkulturen i Norge. At man kan åpne opp for at det er greit å være interessert, foreslår Oda Louise Østbakk og legger til:

– I dag er det veldig sånn at det er flaut med følelser, og hvis du viser interesse, stikker den andre personen.

Hun synes det hadde vært positivt om man snakket mer

sammen og var tydeligere på forventningene sine.

– Norge ligger ofte på topp over land som har mest tilfeldig sex, og i hvert fall ubeskyttet sex. Emosjonell nærhet er farligere enn seksuell nærhet, sier Østbakk.

– Så vi flyr liksom bare rundt med kjønnsorganene våre, da.

Stopp en hal...vliter

Forrige uke ble det innført full skjenkestopp i Oslo. Mange klør seg nok i hodet og lur på hva

ikke ligge

Ekstra viktig: Oda Louise Østbakk (23) vil komme med et budskap om at sex er viktig, og kanskje særlig under en pandemi.

man skal gjøre på date når den sedvanlige ølen på bar ikke lenger er en mulighet.

– Dating trenger ikke bli vanskelig eller kjedelig under korona, sier Myreng.

– Tinder er like hett nå som før korona, legger hun til.

Hun foreslår å gå en tur, ta en kaffe eller spille bordtennis ute som mulige alternativer.

– Når man befinner seg i aldersgruppen 19–26, skjer livet her

og nå. Det kjennes som en frarøvelse av livet når man ikke får lov, selv om man har forståelse for hvorfor man burde begrense seg, sier Myreng.

– Det er ikke den beste tiden for å bli med noen hjem fra fest, selv om det er kjipt.

Østbakk forteller at forskjellige intensjoner kan avgjøre om det blir et one night stand eller noe mer.

– Kanskje den du er på date

med, bare har lyst til å ligge med deg den ene kvelden. Plutselig har du hatt et one night stand uten å mene det, sier Østbakk.

– Sånn som med meg da, hvis du bare har møtt noen tilfeldig og funnet tonen. Det er jo ikke sånn at jeg har ligget med tusenvis i løpet av et halvår, jeg synes at jeg er ganske greit innenfor grensen.

Mindre press

Myreng sier at man med høye

smittetall blant unge bør være forsiktige med hvem man deler seng med.

– På et tidspunkt vil man bryte én meters-regelen, og det er greit. Koronatiltakene handler ikke om at du aldri skal få lov til å være nær noen, sier Myreng.

– Jeg har snakket med en del ungdommer som synes det er fint å bli kjent med hverandre på en annen måte. Flere opplever at de slipper forventningen om at

første date skal ende i sex.

Tallene i artikkelen er hentet fra en undersøkelse gjennomført på nett med 1038 respondenter tilknyttet studiesteder over hele landet. Undersøkelsen har en feilmargin på mellom 1,8 og 3 prosentpoeng.

OPPOSISJONENS STUDENTBUDSJETT:

Økt studiestøtte, flere studentboliger og psykisk helse-satsing

ARKIVFOTO: ODIN DRØNEN

«Skammelig»: Utdanningspolitisk talsperson i SV Mona Fagerås synes ikke noe om at regjeringen lar studiestøtten stå på stedet hvil i sitt forslag til statsbudsjett.

Da regjeringen i høst presenterte sitt forslag til statsbudsjett, raste opposisjonen og studentpolikerne. I årets alternative statsbudsjett frir opposisjonen til studentene.

Alternative statsbudsjett

tekst Mylena Kifle

– Dette er tre gode studentbudsjett, sier leder i Norsk studentorganisasjon (NSO) Andreas Trohjel.

Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Fremskrittspartiet er blant opposisjonspartiene som nylig har lagt frem sine alternative statsbudsjett for 2021.

Da regjeringen tidlig oktober la frem sitt forslag til statsbudsjett, vakte det stor misnøye blant studentpolitikere og utdanningspolitiske talspersoner fra opposisjonen. Særlig kritikk ble rettet mot regjeringens forslag om kutt i studentboliger. Solberg-regjeringen har tidligere bevilget penger til over 2000 studentboliger, men i år foreslår de å bygge 1650.

Til felles i sine alternative statsbudsjett har Ap, Frp og SV økt antall studentboliger fra regjeringens forslag. Frp øker med 225 flere boliger, dermed ønsker de å bygge 1875 nye studentboliger. Ap og SV ønsker henholdsvis 3000 og 4000 nye studentboliger.

NSOs krav til statsbudsjettet 2021 var blant annet å gi tilskudd til bygging av 3000 nye boliger.

– At SV foreslår 4000 nye studentboliger, blir vi glade for. Det er også bra at Arbeiderpartiet innfrir våre krav og bygger 3000 boliger, i tillegg skriver de at boligene skal være grønne. Da setter de kanskje en ny standard for boligbygging, sier Trohjel.

NSO-lederen er også begeistret over at Frp foreslår mer studentboligbygging enn regjeringen. Trohjel legger til at det kan være viktig inn i budsjettforhandlingene Frp har med regjeringen.

– Vi vil bygge flere studentboliger. Snittet var 2200 boliger i året med Frp i regjering, mens ambisjonsnivået etter at vi gikk ut, er redusert til 1650, sier utdanningspolitisk talsperson i Frp Roy Steffensen.

Vil øke studiestøtten

Trohjel forteller at han er positivt overrasket over Frps forslag om å øke studiestøtten. De vil på lengre sikt øke støtten til 1,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden (G).

– Vi vil knytte studiestøtten til G. Den tilsvarende omtrent 1,25 G. Vi ønsker på lengre sikt å øke den til 1,5 G, men et første steg på veien er å knytte den til G, sier Steffensen.

Det skriver også SV at de vil. De ønsker å starte opptrappingen i 2021 og øke studiestøtten til 1,3 G.

SVs utdanningspolitiske talsperson Mona Fagerås sier det er «skammelig» at regjeringen ikke øker studiestøtten i år, spesielt med tanke på koronakrisen.

I en e-post til Universitas reagerer forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim på uttalen til Fagerås.

– Det er interessant av SV å gå så høyt på banen her. SV satt altså i regjering i åtte år hvor de klarte å underjustere studiestøtten slik at studentene ble litt fattigere for hvert år som gikk. Det er sikkert gøy å lage alternative budsjett hvor målet er å overby hverandre, men når det kommer til stykket, handler det om hvem som går fra ord til handling når de sitter med makten, sier Asheim.

– Vi må sørge for at alle kan ta en utdanning, uavhengig av hvor de bor i landet, og størrelsen på foreldrenes lommebok. Derfor må vi øke studiestøtten, sier Fagerås.

Ap foreslår derimot ikke å øke studiestøtten. Torstein Solberg Tvedt, utdanningspolitisk talsperson i Ap, sier til Universitas at de i år har prioritert andre studentpo-

litiske saker.

– Det tar tid å rette opp etter åtte år med Høyre. Men vi har ikke glemt det selv om vi ikke får det til i dette budsjettet, sier Ap-politiker.

Vi må sørge for at alle kan ta en utdanning, uavhengig av hvor de bor i landet, og størrelsen på foreldrenes lommebok

Mona Fagerås, utdanningspolitisk talsperson i SV

Prioriterer psykisk helse

Både Ap og SV har øremerket midler til studenters psykiske helse. Ap har foreslått 20 millioner til en styrking av psykisk helsehjelp til studenter. SV foreslår 16 millioner.

– Man ser at dette er ekstra viktig under korona. Mange studenter blir sittende hjemme og er ensomme. Denne satsningen vår er egentlig livsnødvendig nå, sier Tvedt Solberg i Ap.

Fagerås sier til Universitas at

SV ikke ønsker en «vente-og-se-holdning» til denne problematikken. Partiet ser et stort behov for tiltak for å bedre den psykiske helsen blant studenter.

– Etter åtte måneder med studier foran skjerm, generelt lite kontakt og avlyste sosiale tilstelninger har jeg stor forståelse for at hverdagen kan bli vanskelig, sier Fagerås og legger til:

– Da er det viktig at studentene vet at det finnes hjelp, og vet hvem man skal kontakte. Og at det finnes ressurser til å gi studentene den hjelpen de trenger.

Avgift for utenlandsstudenter

Blant budsjettforslagene NSO er mindre fornøyd med, er Frps forslag om å innføre studieavgift for utenlandske studenter.

– Utenlandske studenter utenfor EØS og Sveits vil tape, da vi ønsker å åpne for at studiestedene kan kreve inn studieavgift tilsvarende det en norsk student må betale for å studere i studentens hjemland. Det mener vi er et rimelig krav, sier Steffensen.

At utdanning er gratis, er noe av det som gjør norsk utdanning spesielt, mener derimot Trohjel.

– Høyere utdanning i Norge skal være tilgjengelig for alle. Det skal være et land internasjonale studenter ønsker å ta utdanningen sin i, sier NSO-lederen.

universitas@universitas.no

Etterlyser studentnettverk for å håndtere ekstremismeforskning

Folkemord og trusler om vold og terror er noen av tingene enkelte masterstudenter må arbeide med daglig. Ettervirkningene kan være både belastende og psykisk tyngende.

Belastende forskning

tekst Ingeborg Løkling
foto Hanne Jones Solfjeld

– En dag ringte mamma og sa: «Nå må du ta en pause, for jeg ser at du har endret deg.»

Det sier Olav Rosness (24). I år leverte han masteroppgave om maskulinitet og høyreekstremisme på internett, i samarbeid med Senter for ekstremismeforskning (C-Rex) ved Universitetet i Oslo. I den forbindelse oppsøkte han ekstreme miljøer på nettet og brukte mye tid på materiale han fant svært belastende.

– Mamma reagerte på at jeg begynte å se ting mer i svart-hvitt. På det meste satt jeg med dette åtte timer på universitetet, før jeg gikk hjem og satt et par timer til. Til sammen brukte jeg nesten to år, og det sier seg selv at man blir påvirket av sånt, sier Rosness og fortsetter:

– Hvis folk spurte hva jeg forsket på, og jeg svarte «Breivik», så døde samtalen ganske fort. Innholdet er så ekstremt at man ikke kan dele det med venner eller familie. Man risikerer å bli sittende alene med opplevelsene og tankene.

Rosness etterlyser nå et nettverk for studenter som jobber med belastende temaer.

– Jeg tror mange kan ha behov å kunne møtes og snakke med noen som vet hvordan det er, men også for å snakke om andre ting. Rådene vi får, er ofte å ta oss en pause eller å få oss en hobby, men som studenter har vi jo tidsfrister hengende over oss, sier han.

Samarbeid med Politihøgskolen
Tore Bjørge, senterleder ved C-Rex, sier at senteret nylig har vært i kontakt med Politihøgskolen for å lære av politiets erfaringer og rutiner for kollegastøtte. Det kan gjelde trusler og trakassering, men også at forskere kan eksponeres for ekstremt og sterkt voldelig materiale eller stressende situasjoner under feltarbeid.

Bjørge sier det er et ønske om en mer systematisk debriefing av senterets ansatte, og det kan også studenter de veileder, få nytte av. C-Rex er et forskningssenter uten tid avsatt til undervisning og har

Ønsker samarbeid: To års intenst arbeid med høyreekstreme miljøer på nett synliggjorde behovet for et faglig og sosialt nettverk, mener Olav Rosness.

primært ansvar for doktorgradstudenter. Det er i utgangspunktet masterstudentenes egne institutter som har hovedansvar for dem. Bjørge innrømmer likevel at masterstudentene som skriver om ekstremisme uten det faglige nettverket som finnes på C-Rex, kan føle seg alene om å ha blitt eksponert for mye hat og grusomhet.

– Veilederne har åpenbart en viktig rolle her, men ikke alle vil kunne trekke på egen kunnskap og erfaring.

Temaet vil også bli tatt opp på masterseminaret C-Rex arrangerer hvert semester, der det også tas opp blant annet sikkerhet og etikk. Samtidig trekker Bjørge

frem studenthelsetjenesten ved universitetene dersom belastningene blir for store.

Hvis folk spurte hva jeg forsket på, og jeg svarte «Breivik», så døde samtalen ganske fort

Olav Rosness, tidligere masterstudent ved UiO

– C-Rex har svært begrenset kapasitet for å veilede masterstudenter, og vi har dessverre ikke

personell eller kapasitet til å drive noen oppfølging av studenter utover «våre egne», sier Bjørge.

Rosness tror dette prosjektet kan være en god begynnelse, men er likevel skeptisk til i hvor stor grad dette vil gagne master- og bachelorstudentene. Han tror likevel debriefing fra helse-tjenestene kan være en god idé innad i nettverket han ser for seg, i tillegg til prosjektet ved C-Rex.

– Selv hadde jeg god nytte av å snakke med en veileder fra SiO Helse. Spesielt nå når studenter sitter på ni kvadratmeter store hybler, vil det å dykke ned i ekstremisme på nett virke enda mer altoppslukende, sier Rosness.

Senter for ekstremismeforskning ved UiO (C-Rex)

- + Utvikler empirisk og teoretisk kunnskap om årsaker til og konsekvenser av høyreekstremisme og relaterte fenomener
- + Forskningsprosjekter er i hovedsak gruppert rundt fem hovedtemaer: forebygging og intervensjon, ideologi og identitet, kjønn og ekstremisme, partier og bevegelser og vold og hatkriminalitet
- + Tilbyr ikke egen undervisning, men har hvert år et antall masterstudenter som skriver oppgave under veiledning av forskere ved senteret eller deltar på senterets heldags masterseminar én gang i semesteret

Kilde: uio.no

Viktig med faglig fellesskap

Ragnhild Dybdahl er førsteamanuensis ved Det psykologiske fakultet ved Universitetet i Bergen og arbeider på universitetets senter for krisepsykologi. Hun sier at hvordan dette føles for studenter, er lite forsket på, men at kunnskap om indirekte traumer og stress viser at man kan få en såkalt «moral injury». Dette kan for eksempel være en opplevelse av pessimisme angående verden vi lever i, og en oppfatelse av urettferdighet.

– Det er viktig med strategier for å håndtere dette og med egenomsorg, spesielt siden studentene ofte har færre verktøy enn de som har jobbet med dette en stund, sier hun.

Dybdahl mener det er viktig å være bevisst rundt hvordan slik forskning skal gjennomføres, og at faglige fellesskap og spesielt veilederne er viktige for ikke å stå alene om temaene.

– Man kan jo ikke forvente at venner og familie skal eller bør håndtere alt dette. Samtidig må man ikke jobbe døgnet rundt. Selv om det kan virke naivt, bør man se på arbeidet sitt i en større sammenheng og huske på at det kan bidra til å forbedre verden, sier Dybdahl.

Rosness håper nettverket han selv etterlyser, kan strekke seg utenfor C-Rex og bli tverrfaglig, med andre faggrupper som også jobber med vanskelige temaer.

– Jeg tror det kun er fantasien som setter grenser for hva dette kan bli. Slik det fungerer nå, leverer studentene masteroppgaven og forsvinner. Da vet ikke nye studenter hvor de skal henvende seg, men med et slikt nettverk ivaretar man kunnskapen, sier han.

universitas@universitas.no

Førsteårslykke

Fornøyd: Fysioterapistudent Thea Askeland (20) mener det har vært lettere å finne seg til rette som ny student i Oslo når man bor sammen med andre førsteårsstudenter.

Nytt botilbud skal bedre trivselen blant førsteårsstudentene. – Vil kunne gi en ekstra trygghetsfølelse, sier boligdirektør i SiO.

Freshman dorm

tekst Endre Ugelstad Aas

– Det har vært veldig godt, og jeg ser på dem jeg bor med, som gode venner, sier Thea Askeland (20) til Universitas.

Sammen med 170 andre førsteårsstudenter har hun denne høsten vært med på SiO Bolig sitt nye pilotprosjekt med egne kollektiver for førsteåringene. Her tildeles studentene en egen hybel, men deler kjøkken med tre til seks andre førstegangsstudenter.

For Askeland, som flyttet fra Porsgrunn til hovedstaden i august for å studere fysioterapi ved Oslo-met, har dette vært en positiv erfaring.

– Jeg tror alle som flyttet inn i

mitt kollektiv, var klare på at vi ville ha god energi, og at man skulle trives i kollektivet vårt, sier hun.

– Og da alle var førsteårsstudenter, fikk vi mye mer utspring for å være sosiale, siden vi ikke har mulighet til å være med så mange andre på grunn av pandemisituasjonen.

SiO: – Ekstra trygghetsfølelse

Boligdirektør i Studentsamskipnaden SiO Gunn Kirsti Løkka sier til Universitas at prosjektet bunnet i et ønske om å gjøre noe ekstra for førsteårsstudentene i et vanskelig år.

– Med koronastuasjonen tvinges man til innovasjon, og vi har derfor vært nødt til å tenke annerledes. Mange av førsteårsstudentene er i samme situasjon, og vi håper at dette er noe som kan føre til økt trivsel blant studentene, sier hun og

legger til:

– Når man deler kjøkken og blir en del av en egen kohort, vil dette forhåpentligvis også kunne gi en ekstra trygghetsfølelse.

– *Hvordan har responsen vært fra beboerne så langt?*

– Vi er i ferd med å gjøre en evaluering og er spente på hva responsen blir. For noen vil det nok oppleves som tryggere å bo sammen med andre, mens andre føler det ikke alltid slik. Men vår hypotese er at de som har bodd der så langt, har hatt det hyggelig, sier hun.

Løkka forteller videre at prosjektet i første omgang har vært forbeholdt norske studenter som følge av karantenebestemmelser, risikoen for importsmitte og det lave antallet internasjonale studenter dette semesteret. Hun ser imidlertid ikke bort fra at internasjonale førstegangsstudenter også kan flytte sammen med norske i fremtiden.

– Det er klart vi vil se på mulighetene for at norske og internasjonale førsteårsstudenter kan bo sammen.

Samtidig erfarer vi at utenlandske studenter ofte kan ha andre behov. Mange av dem kommer også til Norge som kortidsstudenter og blir derfor ikke værende like lenge som de norske, sier Løkka.

Det kan også være skummelt å gå ut i en ny by helt alene, men her møter man noen folk som man kan utforske Oslo sammen med

Thea Askeland, fysioterapistudent

– *Har prosjektet vært dyrt å gjennomføre?*

– Dette er boliger vi allerede hadde. Derfor har vi ikke brukt noen ekstra midler på dette tiltaket, sier hun.

Vennegjeng

Student Askeland forteller til Universitas at kollektivet på kort tid har rukket å bli en sammensveiset vennegjeng.

– Vi trener alle på samme sted og spiser middager sammen på pante-penger. På søndager spiser vi også frokost sammen, sier hun.

I en høst hvor historier om ensomme førsteårsstudenter har preget nyhetsbildet, er Askeland takknemlig for at hun fikk muligheten til å bli en del av et slikt kollektiv.

– Jeg tror det er fint å bo sammen med andre, da man alltid har noen å snakke med. Når man møter folk som studerer andre fag enn sitt eget, kan man også hjelpe hverandre i hverdagen og med studiene i mye større grad enn man kanskje skulle tro på forhånd, sier hun.

Askeland får støtte fra studievenninnen Nora Grendstad (20), som

Leve på Sogn

også bor i et av førsteårskollektivene på Sogn.

– Når man flytter inn med andre førsteårsstudenter, så tror jeg alle har et ønske om å sosialisere. Folk er med på å bli kjent, og det tenker jeg veldig positivt, sier hun.

Grendstad bor selv sammen med tre jenter og to gutter og snakker varmt om den gode stemningen i kollektivet.

– For eksempel har jeg og jentene som bor her, et eget treningsopplegg hvor vi har åpne dører og trener sammen, sier hun.

– Men guttene får ikke være på treningen, sier hun og smiler lurt.

På spørsmål om det hadde vært vanskeligere å finne seg til rette i hovedstaden uten studentkollektivet, er Grendstad og Askeland samstemte.

– Ja, det tror jeg absolutt. Da hadde man ikke hatt noen å være sosiale med fra starten av. Det kan også være skummelt å gå ut i en ny by helt alene, men her møter man noen folk som man kan utforske Oslo sammen med, utdyper Askeland.

Kollektiv basert på fakultet?

Nestleder i den studentpolitiske listen A-lista Frida Rasmussen ønsker SiOs pilotprosjekt velkommen. Hun håper prosjektet kan bidra til å bekjempe det økende problemet med ensomhet blant studentene, og da særlig hos førsteåringene som ofte må finne seg til rette i en ny by på egen hånd.

– Jeg tror så absolutt at dette vil hjelpe: om du er ny i byen, ikke kjenner en sjel og starter på en utdanning helt alene i en ukjent by. Dette kan også være et tiltak for de nye studentene som ikke nødvendigvis

er så komfortable med å bidra sosialt i studiestartsuken av ulike grunner, sier hun.

Rasmussen mener også det kan være en fordel at førsteårsstudenter som bor sammen, kan dele på de nye erfaringene studietiden bringer med seg.

Vi trener alle på samme sted og spiser middager sammen på pantepenger. På søndager spiser vi også frokost sammen

Thea Askeland, fysioterapistudent

– Ved å skape slike kollektiv hvor du vet at alle du bor med, er førsteårsstudenter, finner du mye støtte i at alle skal ta sine første eksamener ved universitetet sammen. De kan kanskje få hjemlengsel hvis dette er den første gangen de bor hjemme fra, og det er de nok ikke alene om, sier hun og legger til:

– Et skritt for videreutvikling kan jo være at SiO forsøker å få studenter som studerer ved samme fakultet inn i samme kollektiv, ikke for å segregere, men for å inkludere. Dette kan på lengre sikt også hindre frafall i høyere utdanning.

Må flytte til sommeren

– Er det også noen problematiske sider ved å huse førsteårsstudentene sammen i egne kollektiver?

– En utfordring ved å plassere nye studenter sammen er selvfølgelig at de bor i kollektiv hvor ingen av de andre nødvendigvis har erfaring med å studere fra før av. Det kan være stor hjelp i å ha en mentor som har vært gjennom det samme som deg tidligere, sier Rasmussen og trekker frem betydningen av fadderne som gode mentorer for førsteårsstudentene.

– En annen utfordring er jo den generelle boligmangelen hos studenter. SiO klarer ikke å dekke boliger for alle som kommer til Oslo. Det å reservere kollektiv til førsteårsstudenter og hybler til internasjonale studenter gjør jo at det er færre boliger som den generelle studentmassen kan søke om, sier hun.

– Når det er sagt, så mener jeg at det er en pris verdt å betale. Den beste løsningen hadde vært å dekke boligbehovet for studenter i Oslo, men når det ikke er tilfellet, må vi støtte opp om de mest sårbare gruppene, sier Rasmussen.

Siden kollektivene er forbeholdt studenter på første studieår, er både Grendstad og Askeland nødt til å finne seg et nytt sted å bo når leieperioden løper ut til våren. Mens Askeland har planer om å finne en ny bolig sammen med gjengen fra kollektivet, er Grendstad mer usikker på om dette blir veien å gå. Begge vil de likevel anbefale kommende førsteårsstudenter å benytte seg av tilbudet, om det står seg til neste års studiestart.

universitas@universitas.no

Felleskap: – Når man flytter inn med andre førsteårsstudenter så tror jeg alle har et ønske om å sosialisere. Folk er med på å bli kjent og det tenker jeg veldig positivt, sier Nora Grendstad (20).

Tilbudsguiden

AKTIVITETER

OPPLEV OSLOS HEFTIGSTE ESCAPE ROOM !

Øvre Slottsgate 18, 0157 Oslo
Tlf.: +47 923 10 970

Bruk rabattkoden "Student30" og få 30% studentrabatt.

Tilbudet gjelder på dagtid søndag-fredag for grupper på 4+ spillere ved bestilling på: oslo.escapehunt.com

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no

Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BEMANNINGSBYRÅ

Tilbudsguiden

Gode tilbud til studenter i Oslo

FORENINGER

post@samfunnsokonomene.no
www.samfunnsokonomene.no
tlf: 90 86 75 20

Studerer du samfunnsøkonomi? Bli medlem av Samfunnsøkonomene – fagforeningen eksklusivt for samfunnsøkonomer.

Vi tilbyr blant annet kræsjkurs, juridisk rådgivning, karriererådgivning samt tilgang til Akademikernes bankavtale med Danske Bank.

Kun 300 kr i året.

Vil du jobbe i finans og teknologi ? Bli studentmedlem nå !

Få gratis forsikring på mobil, nettbrett, PC og deg selv.

Finansforbundet
Dronning Eufemias gate 16
0191 OSLO

www.finansforbundet.no

KORONATESTING

Du kan teste deg for koronavirus innen kort tid på vår teststasjon på Ensjø.

Bestill time på forhånd og ta testen ved drive-in /walk-in.

Testen koster 795 kr.

Les mer på kry.no

Tilbudsguiden

For studenter i Oslo

TANNLEGER

Kr 450,- Undersøkelse med to røntgenbilder og lett rens.

20% rabatt på fyllingsterapi.

20% rabatt på fjerning av visdomstenner.

20% rabatt på rotfyllinger.

*Studentrabatt gjelder ikke implantater, tanntekniske utgifter, og estetisk behandling

For timebestilling:
www.tb51.no
22 46 42 89
post@tb51.no

KLIMA

klimarektor: **Joachim Waade Nessemo**
joawaa@gmail.com 926 23 783

Dropper ut fo

Eksamensstress er byttet ut med klimaangst. Møt studentene som mener klimakrisens nedtelling til 2030 ikke gir tid til å studere.

Aktivism

tekst Hanna Bratlie
foto Jonas Been Henriksen

– Vi har mindre enn ti år på oss på å stanse klimakrisen, og jeg har ikke tenkt til å sitte og ta en bachelor og en mastergrad halvparten av det tiåret. Kanskje senere, men ikke nå.

Det sier Rauand Ismail (21). Han er en av dem som har valgt å reise seg fra skolebenken for å nå klimamålene i Parisavtalen og hindre jorden fra å nå vippepunktet.

– Hvis det hadde brent i leiligheten min og brannvesenet hadde bedt meg om å evakuere i løpet av et minutt, hadde jeg gjort egen research i et halvt minutt, eller hadde jeg løpt fort som faen ut av leiligheten?

Ismail beskriver en klimakamp som haster, som fikk ham til å evakuere seg selv fra Blindern til rådhuset. Han droppet ut av filosofistudiene ved Universitetet i Oslo (UiO) etter at han ble valgt som bystyrerepresentant for Miljøpartiet De Grønne i lokalvalget i 2019.

– Hvis barna som går på skolen i dag, spør meg om ti år hva min generasjon gjorde for å stanse klimakrisen, og jeg sier at jeg brukte det mest avgjørende tiåret på å ta en mastergrad i filosofi, så hadde jeg følt meg svar skyldig, sier Ismail.

I stedet for å pugge pensum jobber han nå med politikk på fulltid som nestleder i Oslo MDG og har offentliggjort at han vil være stortingskandidat for partiet sitt neste år.

– Jeg tror ikke politikk er for alle, jeg tror heller ikke aktivisme er for alle, og jeg tror i hvert fall ikke at akademia er for alle. Men alle tre trengs.

Permittert fra lektorstudiet

– Vi klimaaktivister får ofte beskjed om å komme oss tilbake på skolebenken, slik at vi kan redde klimaet ved å bli forskere eller ingeniører. Men vi har allerede

Student på vent: Simon Balsnes lar lektorstudiene vente for å heller hindre irreversibel global oppvarming og økokollaps.

forskningen på plass. Det som mangler nå, er politisk vilje til å skape endringen som trengs, sier Simon Balsnes (22).

Han har tatt permisjon fra lektorutdanningen ved UiO for blant annet å søke staten for brudd på grunnloven. Han har jobbet i sentralstyret i Natur og ungdom (NU) siden august.

– Å jobbe i NU føles mye mer konkret enn å gå videregående-

lever et klimaperspektiv om fem år gjennom lærerrollen. Lektorutdanningen er sikkert på lang sikt bedre for samfunnet, men det haster for mye, sier Balsnes.

– Er det nødvendig å droppe ut for å løse klimakrisen?

– Det er ikke gitt at alle skal droppe ut av studiene og gjøre som jeg og andre gjør, men det haster. Det er viktig at så mange som mulig bruker så mye tid

som mulig og krefter på denne saken, sier Balsnes.

– Vi kommer til å se tilbake på klimakrisen som den definierende problematikken i vår tid.

Dropet ut av biologi

Maria Refsland (26) begynte opprinnelig å studere biologi ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet for å bidra til klimakampen, men droppet å ta

masteren for å bidra på mer direkte måter. Nå jobber hun mot det hun kaller «den dominerende politikken» gjennom blant annet diskusjonsarenaen Norges sosiale forum.

– Jeg er ikke interessert i å skrive en stor oppgave om et lite tema som kun sensor kommer til å lese. Jeg fant også ut at biologi, slik faget er lagt opp nå, ikke helt er veien å gå om man ønsker å forandre hele verden, sier hun.

På spørsmål om hva universitetet kunne gjort for at hun ikke skulle droppe ut, svarer Refsland at de i større grad skulle vist hvordan det man lærer, kan brukes til noe samfunnsnyttig.

– Jeg tror på kunnskap og utdanning, men vi må ordne opp i veldig mye, spesielt at akademia er politisk styrt med tanke på hvilken forskning som skal finansieres, og pensum i seg selv.

Strategisk ulydighet

Som aktivist i Extinction Rebellion i høst har Jonas Kittelsen (23) blant annet planlagt Oslo-opprøret. Han har vært med i en rekke klimaorganisasjoner og ble ferdig med en bachelor i internasjonale studier i vår, men tar nå et års pause for å jobbe med klima før han søker master.

– Verdens tilstand er så kritisk nå at for å overkomme klimakrisen kreves en folkebevegelse uten historisk sidestykke, sier han til Universitas over Zoom.

– Dette er det viktigste jeg gjør, det er mye viktigere enn hvilken karakter jeg får. Om jeg spoler tjue år tilbake og ser om jeg gikk fra en B til en A, eller om jeg virkelig sto opp for klima, tror jeg det ikke er noen tvil om hva som ser best ut for en arbeidsgiver.

Han beskriver en verden som er i en såpass kritisk tilstand at det er nødvendig med en ekstrem ytterkant.

– Extinction Rebellion har et helt annet potensial enn de konvensjonelle miljøorganisasjonene. De fremlegger en alternativ samfunnsfortelling bygget på empati og tar i bruk ikke-voldelig sivil ulydighet, som historisk sett har vært mest effektivt for omstillingen av samfunn.

Problematiske pensum

Tross økende antall grønne studieprogrammer er det misnøye blant eks-studentene når det kommer til utrustningen det meste av pensum gir til å takle

Or klimakamp

miljøsituasjonen vi står overfor.

– Når knapt en brøkdel av undervisningen som foregår på universitetet, handler om vår tids største krise, så er det et stort sprik mellom virkeligheten vi lever i, og opplæringen ved universitetene, sier Ismail.

Kittelsen mener på sin side at akademia i større grad burde oppfordre studenter til å tenke.

– Vi fremstilles modeller, teorier, strukturer som vi skal lære og kanskje sette opp mot hverandre, men aldri en setning om hva slags samfunn vi skaper med vår kunnskap. Fanget i vår boble utelates systemkritikken, sier Kittelsen og legger til:

Jeg tror det er grasrotas opprør som kommer til å eventuelt redde oss fra katastrofen

Maria Refsland, klimaaktivist

– Jeg skal ikke legge skjul på at jeg har skumle planer om å formulere nytt tankegods som kan utfordre det satte i akademia.

Aksjon fremfor depresjon

Etter at han innså omfanget av klimakrisen, ble det viktig for Balsnes å ty til meningsfull handling fremfor depresjon, som fremsto som alternativet.

– Nå handler klimakampen om «skal det gå ille, eller skal det gå enda verre». Det er det jeg kjemper for – å gjøre det så lite kjipt som mulig. Jeg tror det er mulig å vinne, for man må velge å håpe, hvis ikke har man tapt allerede, sier Balsnes. Å grave seg ned har heller aldri

Sceneskifte: Rauand Ismail byttet ut Blindern med rådhuset for å bekjempe klimakrisen gjennom politikken.

Fra evolusjon til klimaaksjon: Maria Refsland droppet ut av biologistudiene for å engasjere seg i klimasaken.

vært et alternativ for Kittelsen.

– Klodens tilstand er så kritisk at hvis de mest engasjerte gir opp på grunn av avmakt, finnes det ikke noe håp. Enkelt og greit. Dessuten må man ikke nødvendigvis få med seg flertallet, samfunnsteorien er tydelig på at et aktivt mindretall holder for radikal nødvendig samfunnsendring – det gir håp for optimisme, sier han.

Kritikk og opprør

Selv om akademia ikke var tingen for Ismail, understreker han at studenter og akademia spiller en viktig rolle i klimakampen. Han synes dog at samfunnsøkonomistudenter kan bli flinkere til å utfordre pre-

missene som foreleserne setter for undervisningen, og at filosofistudenter kan bli flinkere til å holde fokuset på klimakrisen.

– Og så tror jeg at statsvitenskapstudenter må være klar over hvem som har skyld i klimakrisen, og at det handler om politikk, sier han.

Refsland foreslår på sin side studentstreik for klimaet.

– Jeg tror det er grasrotas opprør som kommer til å eventuelt redde oss fra katastrofen. Det er når vi reiser oss sammen, det skjer, mener Refsland.

– Ikke enten eller

Filosofiprofessor Arne Johan Vetlesen ved UiO opplever at stadig flere av studentene hans kombinerer miljøfilosofi med deltagelse i grønne organisasjoner.

– Det tror jeg det vil bli sta-

dig mer av i årene som kommer, også innenfor natur- og samfunnsvitenskapene.

– *Har man et moralsk ansvar for å prioritere klodens tilstand fremfor egen utdanning?*

– Slik jeg ser det, er det ikke noe enten eller: Ved å ta en utdanning som gir relevant kompetanse – det være seg i biologi, eller juss eller statsvitenskap – kan man gi et kunnskapsbasert bidrag i kampen for miljø og klima.

Vetlesen mener likevel at akademia har et enormt forbedringspotensiale.

– Når Thunberg-generasjonen inntar universitetet, vil de forvente at studieløp og pensumlister er langt mer økologisk oppdatert enn tilfellet er i dag, helt fra exphil og oppover i gradene.

Den ensomme cowboy

Hvorfor er det gutta som er dårligst i klassen til å oppsøke psykisk helsehjelp? Terapirommet er feminisert, mener SiO-rådgivere.

Psykisk helse

tekst Tobias Sandhaug
foto Iver Daaland Åse og Rodrigo Freitas

Her kommer vinteren – med avlyste aktivitetstilbud, hobbyer lagt på is, en anbefalt sosial sirkel på fem og et nedstengt og døende uteliv. Mørketiden har kanskje aldri sett mørkere ut.

Samtidig har smittevern gjort psykisk helse-tilbud for studenter til et lappeteppes av digitale løsninger og køene – de har blitt enda tregere. Mer enn noensinne tilhører hjelpen de som oppsøker den. For en del menn er dette kanskje spesielt kritisk.

– At mannlige studenter har et mindre sosialt nettverk, og at de sjeldnere oppsøker hjelp, fikk oss til å tenke at det er en målgruppe man skal prøve å gi et konkret tilbud til.

Det sier Halvor Dalberg, rådgiver i SiO Helse. Han og SiO-psykolog Henrik Rødsten Gilde har de siste fire ukene ledet en samtale- og refleksjonsgruppe for mannlige studenter. Kurset er et pilotprosjekt inspirert av en lignende gruppe som «Reform – ressursenter for menn» gjennomførte ved Universitetet i Agder.

Overorganisert ukentlig samvær høres kanskje ut som et barn av korona, men det faglige grunnlaget for tiltaket kommer fra forrige utgave av Studentenes helse og trivselsundersøkelse som kom i 2018.

I undersøkelsen kom det blant annet frem at dobbelt så mange kvinner (16 prosent) som menn (8 prosent) søkte hjelp for psykiske plager, og at menn har et mindre sosialt nettverk enn kvinner.

Samtalegruppen er tilpasset menns kresne forhold til psykisk helsehjelp. Man trenger nemlig ikke slite med ett spesielt problem for å delta, forteller kursholderne.

– Det er ikke terapi

– Guttene som er i gruppa vår, synes det er viktig at vi trekker frem at det er lavterskel, ikke noe skummelt. Det er ikke terapi vi driver med, det er mer et forum for å snakke om ting, sier Gilde.

Noen ganger er tema for samtalen menns psykiske helse, andre ganger handler det om følelser, seksualitet, dating eller sosialt nettverk. Til sammen skal gruppesamtalene skape refleksjoner rundt hva det vil si å være mann i 2020.

– Vi prøver aktivt å få flest mulig refleksjoner på bordet. Man skal få øynene opp for at det er andre måter å se saker på. Halvor og jeg har ikke svarene. Vi får like mye ut av å være med på samtalen som kursdeltakerne, sier Gilde.

I tillegg til krav om åpne sinn har de et knippe grupperegler: Det er lov å være uenig, og man skal kunne dele dårlige erfaringer og komme med uferdig tanker. Og til slutt: taushetsplikt, for ordens skyld.

– Merker dere at det sitter langt inne for deltakerne å snakke om temaene?

– Vi har faktisk undret oss over hvor kort tid det tok før gruppen ble trygg. Vi tenkte jo at noen temaene kunne være vanskelig å snakke om i en gruppesetting, men jeg opplever at alle som er med i gruppen, deltar, sier Gilde.

Før hver gruppesamtale serveres det en enkel middag, ikke bare for å gjøre logistikken enklere for deltakerne, men også for å skape en følelsen av fellesskap.

– Det er noe med å «samles rundt leirbålet». Man kan møtes og bare snakke om de tingene som betyr noe. Sånne arenaer tror jeg det finnes veldig få av i dag, sier Gilde.

Fifa og følelser

Imens, på youtubekanalene «Psykt normalt», sitter komikerne Oskar Fjørtoft Sandanger og Herman Flesvig og prater løst og ledig om flauhet, mens de spiller Playstation i et knalloransje rom. Det er Sandanger, deltidsstudent ved Oslomet, som er programleder på kanalen – hjer-

Noen av de fineste samtalene jeg har hatt, kom mens jeg spilte Fifa

Oskar Fjørtoft Sandanger, komiker og programleder

Spille og chill: Komiker Oscar Fjørtoft Sandanger bryter isen med videospill når det skal snakkes om følelser.

nebarnet til youtuber Malin Nesvoll og Mental helse ungdom, med støtte fra Stiftelsen Dam.

For tiden produserer kanalen «Føler'n», en serie som handler om gutter og følelser, med gjester som Victor Sotberg, Joakim Kleven, Niklas Baarli og Nicolay Ramm og en ny følelse for hver episode. Så langt er det tre av dem: flau, sint og trist.

Vi møter Sandanger i stuen hans på Rosenhoff, hvor han har brygget oss en kruttsterk kaffe. På stuebordet ligger Playstation-konsollen klar.

– Å spille mens vi snakker, var min idé. Noen av de fineste samtalene jeg har hatt, kom mens jeg spilte Fifa. Vi gutter liker ikke å sitte på en kafé og brette ut om følelsene våre, og det er mindre skummelt når du sitter med trynet inni

skjermen. Det er vanskelig å åpne seg. Man må bare legge til rette for at det skal bli enklest mulig.

På spørsmål om hvorfor det er sånn, advarer han at han har en bachelor i drama-teater og kommunikasjon; dette er utenfor hans fagfelt.

– Men jeg har jo erfaring med å vokse opp som gutt. Jeg husker at jeg snakket med venninnene mine om følelser, men aldri bestekompisene. Og jeg kunne aldri begynt å snakke om følelser i fotballgarderoben. Det handler om å være tøff nok, som Lisa Børud synger.

Frykter frykten

Sandanger kjenner på det ennå, når han sitter i studio med youtubere og påvirkere, at enkelte følelser er vanskelige for ham å snakke om. For eksempel prøvde han å avlyse en kommende episode om frykt. Men Malin Nesvoll insisterte på at de skulle ha den med, nettopp fordi det er vanskelig å snakke om.

– Gjestene våre må nok også bryte noen barrierer, men dem vi har hatt hitil, har vært veldig åpne, og de kan virkelig snakke frem en god sak.

Han mener det er viktig å være der unge er: på nett. Den største utfordringen med kanalen er likevel å nå målgruppen, forteller Sandanger.

– Vi lager jo en serie for unge menn nå, men vi når flest jenter.

– Hva må til for at menn skal tørre å være mer åpne?

– Jeg tror ungdom trenger gode rol-

lemodeller som kan åpne seg. Det er litt det vi prøver å få til på «Psykt normalt», sier han og legger til en oppfordring til regjeringen om å vie mer midler til tiltak for å ivareta mental helse – særlig under pandemien.

Å prate om psykisk helse i normale situasjoner tror Terje Reed, sosialarbeider i Mental helse ungdom, kan være en nøkkel for noen.

– Hvilke tiltak må på plass for å hjelpe unge menn?

– Veldig mye psykisk helsehjelp bygges på tradisjoner hvor man sitter og snakker sammen på et kontor. Denne typen terapi fungerer ikke for alle menn. For mange kan det være viktig å gjøre en aktivitet samtidig som man snakker, og å snakke et sted hvor man føler seg trygg, enten det er i bilen, i skogen eller debrief-kultur etter fotballtrening.

Reed mener samtidig man må arbeide for å få et felles språk og kunnskap.

– Psykisk helse er veldig individuelt og vanskelig å formidle til andre, derfor er det viktig å ha et språk for dette. Jeg

tror mange menn synes det er vanskelig å være åpen og ærlig og snakke om følelser. Dette fører ofte til innestengt smerte, som misoppfattes av andre, for eksempel som sinne eller irritasjon, sier Reed.

– Hvis man ikke vet hva depresjon innebærer, hjelper det ikke å bli spurt hvor deprimert man føler seg i dag. Man bør skifte narrativer fra sykdom til mestring, styrke og ressurser.

Feminiserte rom

Samtalegruppen til SiO møtes for fjerde og siste gang den 18. november. Etter det

går de syv medlemmene hvert til sitt.

Så gjenstår bare resten av alle mannlige studenter i Norge som ikke sliter med noe spesielt, men er fanget i gamle ideer om maskulinitet.

I dette tempoet har Dalberg og Gilde en stor jobb foran seg.

– Om det blir mye interesse, skulle vi gjerne ha utvidet som bare det. Men dette er et pilotprosjekt hvor vi tar erfaringer og tilbakemeldinger med i planleggingen til neste år, sier Dalberg.

– Hvorfor må man ty til organiserte møter for å få menn til å snakke om følelseslivet sitt?

– Det spørsmålet er det vanskelig å svare på! I gruppen kom det frem at mange opplever sosialt samvær som aktivitetsbasert, at man gjør en sport eller noe sammen, heller enn at man «setter seg ned» for å snakke om hvordan man har det, sier Gilde.

– Det finnes selvfølgelig kompisar som kan ta en kaffe og snakke om livet, men som regel møtes vi for å se en film eller spille squash, og da kan det være vanskelig å komme inn i den dype samtalen, legger Dalberg til.

Han mener terskelen for å be om hjelp må bli lavere – også i normale situasjoner.

– Jeg har en teori om at det finnes mange problemspesifikke og avgrensede tilbud, for eksempel sorggrupper, men hva med normalitetsperspektivet? Det normale innebærer jo også vanskelige ting – ting man ikke alltid fikser selv! sier han og fortsetter:

– Jeg og Henrik har også snakket litt om at terapirommet kan være feminisert. Vi har undret oss over om kanskje menn får litt pes for ikke å være like flinke til å snakke om følelser som kvinner og at man må være veldig åpen om følelsene sine og velartikulert for å få hjelp. Det burde gå an å få hjelp uten å forlange noe mer enn at man skal snakke vanlig om ting.

kultur@universitas.no

Hvis man ikke vet hva depresjon innebærer, hjelper det ikke å bli spurt hvor deprimert man føler seg i dag

Terje Reed, sosialarbeider i Mental helse ungdom

Alt vel? Halvor Dalberg og Henrik Rødsten fra SiO Helse leder an i et pilotprosjekt for menns psykiske helse.

DEBATT

debattredaktør: **Endre Ugelstad Aas**
debatt@universitas.no 901 95 375

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Oslo wannabees

«Ikke lat som du er fra Oslo når du bare har vært på helgetur og spist middag på Egon», skriver en sint Kaia Hauge Nustad i siste utgave av Studvest. For hva er vel mer provoserende for oss oslofolk enn dem som skryter på seg at de kommer fra byen vår?

«At de som har vokst opp flere timer fra byen, har en annen dialekt og spiser pølse i vaffel, skal påstå at det er fra samme by som meg, blir for dumt. Det er flaut. Både på dine vegne, og på Oslo sine vegne», utdyper Nustad, som selv har vokst opp en tyve

minutters t-bane tur fra Jernbanetorget. Godt innafor der, altså.

«Dette er ikke ment nedlatende til det øvrige Østlandet. Men i en tid hvor fake news og rykter blir beskyldt for å dominere nyhetsbildet, ikke la den styre tilliten studentene har til sine medstudenter fra Oslo», konkluderer hun. For å løse de store verdensproblemene må man jo begynne et sted. Neste gang en jævel fra Jar sier til meg at han kommer fra Oslo, vet jeg nøyaktig det riktige kortet å trekke.

Tinder for dummies

Tuntreet slår til med en egen Tinder-spesial i sin novemberutgave, og timingen kunne vel ikke vært bedre nå som Erna innstendig har bedt både store og små om å holde seg hjemme. Men hva gjør vel det når dating-guruen «Kathinka» kommer med sine beste tinder-tips?

«Jeg må innrømme at jeg er litt svak for klisjeer, som når jeg ser et ekte smil på tur eller milla-bilder, men det er vel fordi det appellerer til interessene mine også», sier «Kathinka».

Hun råder også alle som rager under 1,75 på strømpelesten, til å opplyse om dette i bioen:

«Men hvis du er over 1,90, så føler jeg at det er skryt.»

Takk Gud for at jeg holder meg innenfor de 15 tillatte centimeterne. «Kathinka» mener også at førsteinntrykket «faktisk» har noe å si, og derfor kan det være lurt å fokusere litt ekstra på det første bilde. Helst med uniform på toppen av Besseggen.

Ukas tweets:

Rose Teigen-Fagerheim @rose_fagerheim
Hva er greia med at journalister skriver «men mer om det senere» i begynnelsen av artikler? Nå ser jeg det stadig oftere, og jeg synes ikke at den setningen gjør artiklene særlig bedre. Har alle vært på samme seminar?

Det handler om å trigge leseren. Men mer om det senere.

Sophia @sosopp
Vil bare på byen og kline på dansegulvet; men her sitter jeg og broderer, en fredags kveld. Og der har dere historien min om 2020.

Og med det ble kvinnefrigjøringen satt hundre år tilbake. Kan også anbefale romanlesing og veving som sedelige sysler for en kvinne i din alder og posisjon.

LL Cool Jørgensen @DrLunemann
Vi skal lage pizza «koronastyle» i kveld. Den er med ekstra host.

Prøv også Pasta a'lebola. Den kommer med ekstra rød saus.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Turist i lesbeland

Jeg har det privilegiet at jeg kan ta meg en tur til lesbeland når jeg er lei av menn. Men er det egentlig innafor?

Petit
Lara Rashid, journalist i Universitas

Jeg er aktiv og lite vellykket på Tinder. Derfor bestemte jeg meg nylig for å bytte interesseinnstillingene fra «kun menn» til «menn og kvinner». Egentlig er jeg ganske så sikker på min legning. Jeg liker menn, til tross for deres mange svakheter.

Men etter så mange mislykkede forsøk med kleine tinderdates bestemte jeg meg for å sjekke om jeg kunne finne lykken ved å prøvespille på det andre laget.

Til min overraskelse kom jeg over flere av mine heterofile venninner på Tinder da jeg endret interesseinnstillingene. Jeg spurte noen av mine mannlige homofile venner om de opplevde at det kom heterofile menn opp på deres Tinder. De ble overrasket over spørsmålet og sa de aldri har tenkt over det.

Kanskje har pornoindustrien noe av skylden for at jentesex er sexy for alle, noe som normaliserer at vi heterofile kvinner også tar oss en tur til lesbeland når vi er lei av menn. Når vi ser folk ha trekant på pornofilm med to menn og en kvinne, så er det sjelden at mennene tilfredsstiller hverandre. Men ser du på porno med to kvinner og en mann, så tilfredsstiller damene hverandre også.

Uavhengig av hva man tenker om pornoindustrien, er det tydelig at samfunnet ikke aksepterer menn som har sex med andre menn uten å være homofile, samtidig som vi aksepterer og oppmuntrer kvinner til den samme flørt.

Den skeive forfatteren Kitty Byng bruker begrepet «turistvisum i lesbeland». Hun beskriver heterofile kvinner som går med en eksotisk idé om lesbiske og bifile av samme kjønn, uten å trenge å forholde seg til de faktiske utfordringene som kommer med ved å være skeiv. I tillegg til at det er irriterende, kan også oppførselen oppfattes som hensynsløs, uten at man selv er klar over det. For når du er på turistvisum i lesbeland, så slipper du å ta alle kampene lesbiske og bifile har måttet ta.

Dessverre fant jeg ikke lykken ved å prøvespille på det andre laget. Men som heterofil jente har jeg privilegiet å dra hjem med litt mer eksotisk erfaring i bagasjen, uten å måtte fortolke det.

I tillegg til at det er irriterende, kan også oppførselen oppfattes som hensynsløs, uten at man selv er klar over det

UiOs klimaarbeid går videre – uten kjepper i hjulene

Klima

Svein Stølen, rektor ved Universitetet i Oslo

«Vi trenger å få oversikt over hvor stort utslipp hele institusjonen har, og vi trenger at klima prioriteres på alle nivå av universitetet», skriver Julianne Sørflaten Grovehagen fra Grønn liste i sitt debattinnlegg «Hvor er kjeppen i hjulet, Stølen?» Det er vi helt enige i – og jeg er glad for å kunne fortelle at UiO er godt i gang med akkurat dette.

Vi er i ferd med å få et klimaregnskap som inneholder den informasjonen vi trenger, for å bruke det som et skikkelig verktøy for klimakutt, og i desember skal en revidert tiltaksplan for reduksjon av klimafotavtrykket vårt legges frem for universitetsstyret. I tillegg har vi fått på plass arbeidsgruppe og mandat for ny og helhetlig klima- og miljøstrategi – en strategi som nettopp skal sørge for at klima blir systematisk prioritert på alle nivåer ved universitetet: innen forskning, utdanning, formidling, innovasjon og drift.

Klimaregnskapet

UiO lanserte sin første versjon av klimaregnskap i mai 2019. Innen utgangen av 2020 skal det legges frem forslag til mal for et revidert klimaregnskap. Når dette er blitt godkjent, blir det utarbeidet klimaregnskap for 2019 og 2020 i henhold til denne malen. Sammen med nye leverandøravtaler og bedre tilgang på data vil dette

gi oss et klimaregnskap som blir et bedre styringsverktøy for utslippskutt enn tidligere, og som vi ønsker skal bidra til økt kunnskap og åpenhet om miljøpåvirkningen av aktiviteter ved UiO.

Vi er i ferd med å få et klimaregnskap som inneholder den informasjonen vi trenger, for å bruke det som et skikkelig verktøy for klimakutt

Som et ledd i dette arbeidet er UiOs flyreiser nå blitt brutt ned på enhetsnivå. Dette er noe enhetene har etterspurt. Vi har delt disse rapportene internt, slik at enhetene får oversikt over volum av flyaktivitet og på den måten kan jobbe konkret med å redusere flyreisene.

Tiltaksplan for klimakutt

I desember i fjor ga universitetsstyret sin tilslutning til et førsteutkast til tiltaksplan for å redusere UiOs klima-

gassutslipp. De foreslåtte tiltakene befant seg innenfor følgende hovedområder: reiser og opphold, mat og servering, innkjøp og gjenbruk, bygg og eiendom (inkl. energi) og fondsplassering.

Statusoversikten til universitetsstyret i forrige måned viser at vi har fulgt opp på nær alt vi har sagt at vi skal gjøre.

Vi stiller nå blant annet tydeligere miljøkrav til våre leverandører og vektlegger miljøfaktorer i anbudskonkurranse og gjennom utarbeiding av veiledere og sjekklister til bruk ved anskaffelser. Det er vi fornøyde med, selv om det ikke skal være noen tvil om at vi også har et stort arbeid foran oss. Som nevnt blir en revidert tiltaksplan med nye tiltak lagt frem for styret i neste måned.

Ny og helhetlig klima- og miljøstrategi

Arbeidsgruppen for den nye klima- og miljøstrategien, ledet av UiO: Energis direktør Vejbjørn Bakken har fått sitt mandat og er i gang. Strategien, som legges frem medio 2021, kommer til å inneholde et konkret klimamål for UiO frem mot 2030. For øvrig skal den legge til rette for kunnskapsutvikling og dialog på tvers av både fag og sektorer, innen akademia og i samarbeid med samfunnet for øvrig. Vi ønsker at den skal samle og integrere ulike relevante klima- og miljøprosesser ved UiO, for på den måten å sikre systematikk og skikkelig gjennomslag i klimaarbeidet.

Ukas sitat:

Dere aner ikke hvor mye jeg er på kafé – det er helt sykt faktisk

Når lesesalen er stengt, tvinges studentene på kafé. For **Karen Mathea Ulvund Solstad** fra Bergen har det riktignok blitt litt mye i det siste.

Fakta på bordet

Studentpolitikk

Jonas Virtanen, styreleder i SiO

Universitas' journalist Guro Aasaaren skriver i sin kommentar «Vi er ferdige med å leke gjemsel nå, SiO» og fremmer en rekke påstander vi ikke kan la stå ubesvart.

Blant annet skrives det at «[s]iden VT la om modellen for bevilgning til studentforeningene for to år siden, har ikke potten økt, selv i krisetider». Dette er faktisk feil.

Tildelingen av semesteravgift til Velferdstinget har økt hvert eneste år. Dette er en selvfølgelig prioritering fra SiOs side, og vi mener at midlene kommer godt til nytte. Vi har tillit til at Velferdstinget selv vet best hvordan disse midlene skal forvaltes. Selv i krisetid er det lov å glemme, men når Aasaaren skyter fra hofta og skriver «Vi må få SiO ut av kontorene sine og ut til arenaene der studentene og studentaktørene er», så må vi spørre – har du glemt at vi tidligere i år bevilget 3 millioner øremerket til studentforeninger?

Aasaaren hevder også at studentforeningene tidligere hadde en direkte dialog med det hun omtaler som «SiO-ledelsen» og kunne gi uttrykk for sin bekymring og misnøye. Vi kjenner oss ikke igjen i denne fremstillingen, på samme måte

som tidligere går dialogen mellom SiO og studentforeningen gjennom Velferdstinget.

Dette har forblitt uendret og er et viktig parlamentarisk prinsipp, all den tid vi ikke ønsker å hoppe bukk over de som faktisk har gitt oss tillit. Vi vil strekke oss så langt som å si at vi er takknemlig for å bli omtalt som en «stille byråkrat».

For det andre er det Velferdstinget selv som søker midler de ønsker fra semesteravgiften å dele ut. De siste to årene har Velferdstinget fått nøyaktig det beløpet de har søkt om. Hvorvidt dette er nok, er et betimelig spørsmål, men det er studentenes egne valgte representanter som søker om midler, og da også opp til dem å se på prosesser for hvordan dette skal gjøres. Vi tar imot samtlige innspill og håper vi kan bidra til en best mulig prosess for studentene.

Endringen av tildelingsmodellen kom etter det vi opplevde som en uryddig prosess å dele ut midler på. Foreninger kunne bli forespeilet en sum midler det i praksis var umulig å innvilge fra SiO sin side, ikke fordi tiltaket i seg selv ikke

var godt, men fordi den totale potten med semesteravgift dessverre er begrenset. Samtidig har Velferdstinget selv ikke ønsket at midlene skal komme fra andre steder i SiO. Pengene vi tjener på medlemskap hos Athletica, kaffekoppen eller husleien studentene betaler inn til SiO, skal gå tilbake til de tjenestene som studentene faktisk betaler for. En prioritering studentenes eget demokratiske organ har gjort.

Så registrerer vi også at Aasaaren påstår at SiO ikke styres av studenter og ikke vet hva studentene trenger. Om dette skyldes manglende informasjon eller baseres på en selektiv tolkning av hvem som defineres som student, kan vi for ordens skyld legge til at fem av ti styremedlemmer (som utgjør et flertall i styret gjennom styreleders dobbeltstemme ved stemmelikhet) faktisk er valgt av Velferdstinget og avlegger studiepoeng. Hvorav fire av disse, inkludert styreleder, faktisk er å definere som heltidsstudenter. Vi vil aldri være ufeilbarlige! Vi oppfordrer samtlige studenter til å ta del i studentdemokratiene og påvirke hvordan SiO styres.

Vi oppfordrer samtlige studenter til å ta del i studentdemokratiene og påvirke hvordan SiO styres

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Fride Selnes Jensen**
anmeldelser@universitas.no 986 44 292

Universitas anmelder Oslos billigrestauranter

Sosial nedstengning og stramt studentbudsjett. For å lette på en tung tilværelse har Universi-
tas vært ute og testet student- og smittevernvennlige restauranter i Oslo.

Tekst Thale Heidel Engelsen og Cathrine Northug
Foto Sindre Deschington

Et lite stykke Pakistan

Lahori Dera Tandoori

Hva: [Pakistansk](#)

Hvor: [Grønland, Norbygata 56](#)

Åpningstider: [Man–søn: 12–23](#)

Den første restaurantanmeldelsen vi begir oss ut på, er Lahori Dera på Grønland. Ingen av oss har verken vært der eller hørt om stedet før. Vi er begge ute i god tid, men før Thale rekker frem til møtepunktet, lyser telefonen opp med følgende melding fra Cathrine: «Jeg dævver, er det hit vi skal?» etterfulgt av et bilde av Lahori Deras fasade.

Det er tirsdag, og klokken er halv seks. Mørket har lagt seg over Grønland, og gjennom vinduene inn til lokalet ser man en og annen servitor eller kokk, ellers er det rolig. Lahori Dera ligger på et hjørne bak Grønland kirke, og selv om restaurantens ytre minner mest om kebabsjapene langs E6, er det mulig det er en perle innen det pakistanske kjøkken vi har i vente.

Prisene ligger godt under vårt budsjett. Her er det mange retter å få til under 150 kroner – spesielt for vegetarianere. Man kan også få en takeaway kyllingkebab i nanbrød til bare 35 kroner, eller en femtilapp hvis du velger å sitte der.

Lokalet er stort og har mange sitteplasser, men til tross for et godt utgangspunkt skårer ikke restauranten høyt på smittevern. Inn døren kommer stamgjester, uten munnbind og med kun tjue centimeter avstand fra hverandre. Her er det ikke lett å smyge til seg vann fra kranen på hjørnet uten å bryte inn i dagens allmøte.

Betjeningen er simpel, men som forventet. Her er det heller ekspeditører enn servitører. Du bestiller og betaler i kassa, enkelt og greit.

Men det skulle vise seg at Lahori Dera Tandoori var et ypperlig sted for et lite stykke Pakistan. Cathrine bestiller Lam Nehari. En saus med rikelig smak og en god mengde mørt lam. Mye krydder, ganske salt og en god dose chilli. Vegetaralternativene er mange. Thale skuer over menyen og sliter med å bestemme seg.

– *Hva anbefaler dere av veget....?*

– Mix vegetar! bryter det ut av mannen bak kassa før Thale i det hele tatt rekker å fullføre spørsmålet sitt.

Lynrask anbefaling. *Mix vegetar it is.* Retten serveres med en rikelig porsjon ris og en skål med en linserett full av spennende smaker. Er du glad i vegetarisk tandoori, er dette virkelig stedet.

Prikken over i-en var de hjemmelagde naanbrødene som fulgte begge rettene, saftige og rykende ferske – en garanti for å mette en sulten mage.

På Lahori Dera får man det man betaler for – og litt mer! Vi ville nok ikke satt oss ned her igjen, men å bestille en smakfull rett hjem hvis vi er i nærheten, kan absolutt være et alternativ. Og til deg som kjenner bakrusen tære og magen rumle etter en saftig rull, så er dette stedet å gå.

Naan: Hjemmelagde naan er virkelig prikken over i-en.

Mama mia: En, tynn, crispy pizzabunn og ekte italiensk aroma. Hvis ikke dette gir deg vann i munnen, vet vi sannelig ikke.

Den skjulte italiener

Café di Roma, den gamle italienske restauranten på Grünerløkka som drukner litt i alt støyet fra Markveien. Et typisk sted flere har tenkt «dit må vi dra en gang!» om, men glemt å følge opp. Eldre, klassisk showmusikk med Michael Bubl  spilles i det varme lokalet, som er relativt lite, men fylt med dekorasjoner på veggene, de klassiske r d- og hvitrutede dukene og varme farger. Pizzaovnen varmer rommet med lukt og temperatur og setter en god stemning.

8 av 34 pizzaer på menyen koster under 150 kroner, så her er det billig pizza   få hvis du ikke er så kravstor på akkurat hva du vil ha. Margaritaen, en klassisk, enkel, italiensk pizza med kun tomat saus og ost, f r du her for kun 129 kroner. Og! Alarm, alarm! Billig  l! Når disse skjenkestopptider er over, unnes alle en tur hit for litt eksamenspilsing, for her f r du en halvliter for bare 75 kroner.

Cathrine bestiller husets Roma pizza. Den kostet oss 9 kroner mer enn budsjettet på 150, men husets spesial måtte testes. Med et dr ss av ananas og salt pepperoni smelter smakene godt sammen.

- En klassisk Roma-pizza, sier Villa paradiso-servitøren Cathrine.
- Finnes det kategorier innenfor italiensk pizza?

Cafe di Roma
Hva: Italiensk pizza
Hvor: Grünerløkka, Sofienberggata 6
�pningstider: Man–s�n: 12–23

spør Thale.

- Klart det gjør! Napoli-pizzaer har en noe mer soggy bunn på grunn av steinovnen. Her f r du derimot den crispy og tynne Roma-bunnen – en klar forskjell!

Thale bestiller Margaritaen. Det enkle er ofte det beste. Margaritaen er en klassiker og det billigste alternativet på menyen. Du blir servert n y-aktig det du forventer, med en syrlig og s t tomat-saus og en perfekt mengde mozzarella. Størrelsen er fin, men er du skrubbsulten, bør du gå for en pizza med mer topping.

Servicen er rask, servitøren bruker munnbind, og hun holder god avstand. Hun går ikke *all in* for å gi oss god service eller pleie et kundeforhold, men gjør jobben sin og er der når vi trenger noe.

Vi mener dette er et sted som fortjener mer oppmerksomhet. Cafe di Roma er et perfekt sted for en pizza med vennegjengen, og for en billig  l n r pandemien har lagt seg.

Autentisk stemning på få kvadratmeter

Lotus Thai
Hva: Asiatisk
Hvor: Adamstuen, Vidars gate 13a
�pningstider: Man–fre: 14–22, l�r–søn: 12–22

Vi møtes siste lørdag for skjenkestopp, slitne etter lange arbeidsdager og klare for litt skikkelig thaimat til en billig penge. Lotus Thai ligger litt for seg selv på et hjørne på Adamstuen, like ved Idioten, og ser ut som en klassisk takeaway thaisjappe.

Duften av frityr, krydder og søte sauser treffer deg midt i planeten. Men intensiteten gjør godt. Fra øyeblikket man setter foten i døra, rumler magen. Lokalet har et stort bord plassert i hjørnet og ellers barstoler langs vindusrekken. Det passer konseptet godt – for her stikker flere takeaway-gjester innom. Vi kaprer bordet og finner oss tilrette. Til v r glede oppdager vi raskt en stor tv som spiller av asiatiske klassikere. Gratis underholdning er aldri dumt.

Rettene som tilbys på menyen, er godt skildret med illustrasjoner på veggene under baren. For studenter spesielt er dette et ypperlig sted å spise – nitti prosent av rettene selges for 120 kroner med gyldig studentbevis. På menyen har de v rruller, supper, stekte nudler med masse grønnsaker og ellers søte sauser med flere kött- og fiske typer. Og også her er det billig  l! Trist at det finnes så mange skjulte steder med billig  l som vi ikke har visst om f r nå og som i tillegg er et hyggelig sted for å spise en billig middag i godt lag. 75 kroner for halvliteren her også – noe å se frem til!

Cathrine bestiller en mørk soyarett med cashewnøtter og kylling. Porsjonen er generøs, og en risbolle kommer i tillegg. Den mørke sausen smelter som smør i munnen og innfrir forventningene til Cathrines favorittrett. Dette er også bestselgeren på menyen, ifølge *our guy* bak kassa.

Thale bestiller pad thai med scampi og tofu. Nudlene er perfekt kokt, ikke for al dente og er toppet med ristede peanøtter. Det funker, men det savnes mer smak i selve sausen og litt mer grønnsaker – for her f r du kun scampi, nudler, litt vårløk og litt tofu.

Til tross for bråkete, tullete gjester som oss selv beholder de ansatte roen og blir til og med med på litt tull. Idet vi skal bestille v r andre runde  l, blir vi møtt med «HJELPE OSS TØMME TANKEN?», et stort glis og masse latter, blandet med sorgen over skjenkestoppen.

Servicen er rask, maten kommer til riktig tid, og vi blir fulgt opp med spørsmål om hvorvidt det smaker. Med kun ett bord er det lett å ivareta smittevernet i lokalet, men restauranten er primært en takeaway-sjappe.

Likevel er turen til Lotus Thai et av våre desidert beste besøk, løftet av den autentiske stemningen og den gode latteren. Stedet er vel verdt å merke seg for slitne studenter. Kun tre trikkestopp fra Blindern f r du deilig thaimat i store porsjoner til bare 120 kroner.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Fride Selnes Jensen**
anmeldelser@universitas.no 986 44 292

Universitas anmelder Oslos billigrestauranter

En amerikansk svinesti

Under vårt fjerde besøk er energinivået noe lavere. Kanskje har det noe å gjøre med at blodsukkeret er på underskudd etter en lang dag på lesesalen, kanskje er det nyheten om ny sosial nedstengning. Vi er i hvert fall rimelig klare for en god burger.

Heisjazz møter oss i et rom med sort og gult inventar. Møbleringen er simpel, setene kalde og lokalet tomt. Det er ingen andre mennesker her enn mannen bak kassa som snakker i telefonen, og stedet bærer preg av et lite besøkt lokale med en litt for lei ekspeditør. Stemningen er vanskelig å plassere, og man finner seg ikke helt til rette for en lenger kveld.

Alt på menyen ligger godt under 150 kroner, dog uten fries, men også det fås for kun 29 kroner eksta. Menyene har syv ulike burgere, alt fra blåmugg og søte sauser til spicy og vegetar. Thale bestiller vegetarburgeren, en crispy bønneburger med hele tre ulike dressingtyper mellom lagene. Cathrine tester ut en spicy variant med jalapenos og saftige sauser. Dessverre er både brødet og kjøttet litt for tørt, men burgerne lever likevel opp til navnet, for *greasy it is!* Med så mye dressing er burgeren helhetlig saftig, men vanskelig å spise uten å søle. Burgerne serveres i en simpel innpakning, og du får det du kan forvente av en burger til en så billig pris.

The Greasy House

Hva: **Amerikansk burger**
Hvor: **Sagene, Arendalsgata 14**
Åpningstider: **Man–søn: 11–23**

Bortsett fra når han må lage burgerne vi har bestilt, står ekspeditøren gjennom hele besøket enten og blar på telefonen eller har en telefonsamtale. Den amerikanske sjappa skærer i tillegg kriminelt dårlig på koronavennlighet, med bord og stoler tett i tett tross et relativt stort lokale. Her er det umulig mer enn en kvadratmeters flekk av gulv igjen.

Idet det kommer en ung jentegjeng slentrende inn i lokalet, trolig rett fra skolen, bygger det seg et ubehag i magen, og det blir nærmest nødvendig å forlate lokalet for ikke å måtte sitte oppå dem. Flaks for oss at vi uansett var ferdige med maten, og at dette heller ikke er stedet det frister å bli sittende utover måltidet.

Bor du like ved og er fysen på en rask burger til under 150 kroner, er The Greasy House et helt ok sted å svippe innom. Men det er ikke nødvendig å oppsøke i seg selv.

Pasta la vista: De la Casa tilbyr deilige pastaretter for en finere sammenkomst.

Fersk pasta på hjørnet

På den andre siden av Elisenbergs kjente kaffebrenneri ligger De la Casa, en koselig og autentisk pastasjappe som glir rett inn i Frogners fine og fjonge gater. Dette stedet kan være verdt å merke seg for studentene fra Bjørknes.

Myke, romantiske toner med spanske strenger. Lokalet er åpent mellom kjøkkenet og gjestene, slik at vi kjenner den intime sfæren i det lille lokalet. Atmosfæren er lun med levende lys, kaffeposer og plastplanter som dekker mursteinsveggene. Møblementet står i stil med stemningen: simpelt, stilrent og ryddig. Restauranten

skærer høyt på smittevern, med skillevegger i plast mellom hvert bord, og vi er heldigvis godt beskyttet når mannen på bordet ved siden av oss hoster og harker hvert tredje minutt.

Menyen tilbyr både brunsj, middag, dessert, diverse viner og kaffe samt en frisk smoothie-meny. Det er mye som frister, men med vårt budsjett er eneste alternativ å gå for «create your own»-varianten på menyen. Det krysses av for hvilken type pasta, saus og topping du ønsker, og her er det mye bra å velge i. I tillegg følger et stykke ristet brød og parmesan med til alle pastarettene.

De la Casa

Hva: **Italiensk pasta**
Hvor: **Frogner, Frognerveien 35a**
Åpningstider: **Man–søn: 10–20**

Cathrine går for tagliatelle med en saus av portobellosopp og bacon. Thale for en vegetarisk variant av tagliatelle med olivenolje, hvitløk og chili, toppet med cherrytomat og champignon. Med en åpen kjøkkenløsning gis gjestene en mulighet til å følge matlagingsprosessen og føle seg som hjemme. Maten serveres raskt, pastaen er fersk og velsmakende, og den kremede soppsaus smelter i munnen sammen med en rikelig mengde parmesan. Og til tross for de fire plastveggene som står plassert rundt bordet i anledning pandemien, klarer de å skape en autentisk stemning.

Utradisjonelt nok var ikke MVA inkludert i prisen oppgitt på menyen. Regningen landet derfor, til vår store skrekk og fortvilelse, på 25 kroner mer enn vi hadde regnet oss frem til. Men, har du 25 kroner til rådighet etter ukens pant, er de verdt å legge i De la Casas pasta. De la Casa – fra hjemmet – innfrir forventningene om å få servert en fersk, enkel pastarett.

Stedet går dessuten av med seieren for beste service. Servitøren er ofte til stede og tar godt vare på gjestene med en søt sjarm. Dette stedet er utmerket for en hyggelig kveld, men bør spares til kontoen nettopp er fylt opp av lønn og stipend. For her bør man kunne kose seg med god samvittighet.

Genuint: På Torshov byr den vietnamesiske restauranten Pho Mai på et autentisk måltid.

En bittersøt ettersmak

Pho Mai

Hva: [Vietnamesisk](#)

Hvor: [Torshov, Vogts gate 38](#)

Åpningstider: [Man–søn: 14–22](#)

Etter å ha møtt den indiske restauranten The Corners koronastengte dører ble det endringer i plånene, og vår siste vititt gikk til den vietnamesiske restauranten Pho Mai på Torshov.

Vi blir møtt av et tomt lokale uten musikk og med en uengasjert ekspeditør bak kassa. Lokalets store størrelse gjør stillheten ekstra tydelig. Restauranten er innredet med spisse, vietnamesiske taklamper i bambus og har en gjennomført stil. Tegneseriebilder av eldre palasser og jordbruksarbeidere pryder veggene. Savner du backpacking i Asia? Ta trikken til Torshov og ta en tur innom Oslos svar på Vietnam.

Også her er det mange alternativer å velge i til under 150 kroner. Utvalget er enormt, så er du av den ubesluttomme typen kan det føles litt overveldende. Menyen har side opp og side ned med ti ulike varianter av den samme curryen, med bare en peanøtt fra eller til.

Cathrine faller på en spicy rød curry med kylling og grønnsaker. Thale, som selv er av den ubesluttomme typen, fikk vansker med å bestemme seg og søkte til servitøren for hjelp.

– *Hva anbefaler du av nr. 44 og nr. 49?*
– Nr. 44 er en wok med sataysaus og nr. 49 er en suppe. Du kan velge.

Jøss, takk for hjelpen, tenker Thale. Som om hun ikke klarte å lese seg frem til at det ene var en wok og det andre en suppe. Vel, *wok it is!*

Rettene kommer i rause porsjoner og smaker

fortreffelig. De asiatiske sausene har rikelig med smak, friske grønnsaker og mørt kjøtt – her får du mye for pengene. Tofuen i Thales vegetarrett er fritert og marinert i sataysaus og er et sikkert valg for ferske veggiser som fortsatt er skeptiske til tofu.

Dessverre skårer restauranten lavt på service. Vi gis null oppmerksomhet. Demonstrativt rydder vi sammen tallerkenene våre, men selv da blir ikke signalene plukket opp. Kjøkkenet på sin side er nesten mistenkelig raske med maten, men så er vi også de eneste gjestene gjennom hele besøket, med unntak av et par takeaway-kunder.

Her er det mye forbedringspotensiale. Den dårlige servicen kan fort overskygge hvor god maten faktisk er, men dette kan med litt innsats fra personalets side trolig bli en av Torshovs perler. Til tross for seig service er dette derfor et sted som er verdt å besøke, med deilig vietnamesisk mat til en billig penge. En alminnelig restaurant om du ønsker å komme deg ut av et halvkjøpt kollektiv eller en trang studenthybel for en kveld.

Det store spørsmålet gjenstår: Er det mulig for en student å få en ålreit middag ute til en billig penge? Svaret er heldigvis ja, dersom man leter. Det er også verdt å merke seg at vi stort sett hadde lokalene for oss selv hos alle restaurantene vi besøkte. Det er tydelig at situasjonen vi nå står i, også preger restaurantene. Derfor finnes det ikke et bedre tidspunkt for å prioritere et reall restaurantbesøk, mener vi, både på grunn av bransjens sårbarhet og den enkeltes behov for et sosialt avbrekk. De fleste restaurantene jobber iherdig med å sikre forsvarlig drift, og det er fullt mulig å unne seg et trygt besøk utenfor husets vegger. Men er du av den engstelige typen, er også takeaway et godt alternativ.

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)

Fride Selnes Jensen, anmelderredaktør

Oskar Nordbø – Golden River

Forsvinn inn i Nordbøs eventyrlige debutalbum

Wilma Nikolaisen – Maybe Today (Satan)

Kanskje er det Satan, kanskje er det eksamensangst

JEZ<@!>EBEL – You’ll Get Over It

«This thing shall pass» <3

Ola Village – A Ok

La oss alle prøve å tenke litt mer som Ola

Kulturkalender uke 47-48

Den radikale influensaen

Trenger du noe nytt å ha på ørene mens du begynner på ditt n’te karanteneprosjekt? Hver torsdag kan du høre Rose Hammers nye radioteater på Radiorakel, verdens eldste feministiske radiostasjon. Det loves at vi får bli kjent med en rekke celebriteter fra influensaepidemien i 1918, og pandemikjendiser er jo skikkelig stas.

Hvor: Radiorakel

Når: Hver torsdag kl. 13–14

Norske middagsøyeblikk

Dokumentarfotograf Andrea Gjestvang har fått i oppdrag av Matprat å fange middagsbord fra alle landets hjørner. Resultatet er en sjarmerende liten utstilling midt på Youngstorget, som virker som et vindu inn i de varierte norske hjem. Favorittmiddagsøyeblikket mitt er knipset hjemme hos Ufo, Lars of Franz i Trengereid.

Hvor: Youngstorget

Når: Når du vil

Digital vinsmaking

26/11

Når nettene blir lange, kulda setter inn og vi nektes det varmende glasset ute, er det godt at Vinmonopolet står igjen med åpne dører. Still deg i en av Oslos lengste køer, plukk med deg noen frekke flasker og benk deg foran skjermen nok en gang, så kan du og dine vintørste venner for eksempel delta på vinsmaking i regi av Kapital og Svein Lindin.

Hvor: Kapital.no

Når: 26. november 19.30

Film fra Italia

25/11–01/12

Cinecittà Luce og Cinemateket tilbyr i år en digital versjon av filmfestivalen Cinema Made in Italy. Fra 25. november til 1. desember vises det nyeste innen film fra alles favorittland, og på bare én uke ser programmet ut til å få dekket nærmest hele sjangerspekteret. Garantert noe digg å sikle på frem til vi igjen kan reise til pastalandet.

Hvor: Mymovies.it

Pris: Gratis

Sara Sofie Tallaksen, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Koronauniformen

Hvem: [Fashionistas](#) Hva: [Årets diggeste trend](#) Hvorfor: [Korona](#)

Selv om hverdagen nå i stor grad preges av studenthybelens fire vegger, vil jeg anbefale et plagg som ikke lenger er beholdt disse: nemlig joggebuksen. Vi husker alle tiden da en trang og stiv jeans, som kunne forårsake både forstoppelse og vaginal ubalanse, var en del av livet. Men nå, nå er joggebuksen blitt trend. Kanskje er trenden et resultat av pandemiåret, og da den avdøde moteskaperen Karl Lagerfeld

uttalte: «Sweatpants are a sign of defeat», hadde han kanskje rett. Men i 2020 har plagget uansett blitt «fashion», og du kan bære det med stolthet både på forelesningssal og kafé. Når verden en gang blir «normal» igjen, vil kanskje joggebuksen returnere til sin plass som en etterlengtet venn ventende på sengekanten. Enn så lenge vet i alle fall jeg hva jeg skal ønske meg til jul.

Hege Bellika Hansen, journalist i Universitas

Ukas advarsel

En episode til

Hvem: [Du](#) Hva: [En dårlig tv-serie](#) Hvorfor: [Prokrastinering og selvdestruktivitet](#)

Du vet det godt selv. Den ekstra episoden av den nye Netflix-serien du ikke hadde ventet på – og det du overbeviser deg selv om at skal bli den siste for natten – vil ikke gjøre deg noe vel. Og fire episoder senere, to timer nærmere vekkerklokka, med en god dose dårlig samvittighet humrende i brystet legger du deg urolig

og fullt klar over at eksamen ikke er noe lengre unna. Her står du ved et veiskille. Blir det til en god døgnrytme, fornuftige middagsvalg og stødige lesevaner? Eller velger du et tilfeldig søvnmonster mellom forelesninger, seminarer og Foodora-leveranser samt tre til fire skippetak?

Ny app i vente

Semesterets tolvte utgave av Universitas bringer de harde fakta til bords. I en undersøkelse svarer halvparten av studentene at de ikke har hatt sex siden midten av mars. Ad notam-redaksjonen kan imidlertid avsløre at dette er gledelige nyheter for helsemyndighetene. Helsedirektør Bjørn Guldvog forklarer at tallene impliserer mye onani blant studentene.

– Flere studier fra høyskolen i Vågå viser en korrelasjon mellom bruk av pornografi og onani. Derfor har vi allerede startet arbeidet med å utvikle en statlig porno-app. Mye onani blant studentene gir oss store forhåpninger for bruken av denne appen, sier Guldvog.

Planen bak appen er å sikre flere inntekter til statsbudsjettet, i en fremtid med mindre oljepenger.

– Vi garanterer et godt utvalg i appen. Alt fra mindre

eksplisitte tafse-videoer med tidligere politikere til god gammeldags husmorsporno fra Gudbrandsdalen. Så kan du betale ekstra for liveshow og noen umåtelig gode eksklusive videoer.

Erfaringen med apper i direktoratet er imidlertid sår og vanskelig, etter en mislykket smittesporingsapp tidligere i år. Om statens nye pornografiske kanal skulle få samme mottakelse, har Guldvog planen klar.

– Vi har alltid en plan b. Om vi ikke får inn penger via pornografi, er det dugnad som gjelder. Brunstad Christian Church [Smiths venner, red.anm.] har hjulpet oss med design av et elegant opplegg for frivillig arbeid, der studenter skal spille en avgjørende rolle. Med gratis arbeid kan vi redusere kostnadene i dyre veiprosjekter og sikre en god bemanning på sykehjemmene våre.

Ukas studentvin

KJØTTETERENS KARANTENEKARTONG: For første gang i vinspaltens historie (tror jeg) kommer ukas vin i kartong. Det skulle jo egentlig bare mangle da Norge, som følge av koronapandemien, er på tredjeplass i pappvindriking – kun slått av USA og Frankrike. Skal du i førjulskarantene eller arrangere julemiddag i kollektivet, er

Faustino Garnacha et greit valg. Den har en ganske rund duft, ung smak av godt modnet frukt med en tørr ettersmak som varer. Vinen føles tung alene, men den vil passe utmerket til rødt kjøtt.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Faustino Garnacha (225 cl)

Pris: 359,90 kroner

Land: Spania

Alkohol: 13,5 prosent

Synne Hellevang, vinanmelder i Universitas

Vi spør

Et morsomt lite skråblikk;)

Da SiO kom med tips på Instagram om hvordan du som student kan overleve tre dager på femti kroner, var det ingen som lo. Kommunikasjonsdirektøren i SiO ble nødt til å legge seg paddeflat i Universitas. Det er sånne situasjoner om-sorgsansvarlig Kjell T. Ring i Kommunikasjonsforeningen er til for. Kanskje kan litt backing fra bransjeforeningen gi stoltheten og motet tilbake?

[ring, ring]

– Hallo?
– Hei, snakker jeg med kommunikasjonsdirektør i SiO Nina Lange-land?

– Ja, det er meg!
– Utmerket, utmerket. Kjell T. Ring fra Kommunikasjonsforeningen som ringer. Jeg ser dere har laget en Instagram-video om hvordan man som student kan leve sparsommelig i dagene før stipendet utbetales. Ikke så godt mottatt, skjønnte jeg?

– Nei, det stemmer. Du har vel kanskje sett svarene vi har gitt i media.

– Hehe, men dere må huske at

mantraet for oss i bransjen jo er at all PR er god PR. Dette er jo godt håndverk! Her kan du vel nesten kreve en liten bonus fra sjefen, eller hva?

– Jeg kan bare si de tingene vi har sagt i media. Sa du at du ringte fra Kommunikasjonsforeningen?

– Det stemmer!
– Jeg skjønner ikke helt hva dere skal med denne saken?

– Rent kommunikasjonsfaglig var jo dette humor. Studentene skjønner jo ikke hvordan de selv har det!

– Du, kan du ikke bare sende dette på en e-post. Vi syntes dette

var kjempeleit.

– Jeg tenkte jeg bare skulle komme med et lite tips. Hva med å skru opp leia et par hakk, og legge på noen kroner i kantina. Så kan dere jo ansette flere kommunikasjonsrådgivere og bestille en undersøkelse om studentenes humor?

– Okei, ha det!
[biiiip]
– Øh hallo? Haaallo? Ikke det, nei. Og jeg som skulle spørre om du ville vurdere stillingen din som kommunikasjonsdirektør for et milliard-konsern som ikke vet hvordan kundegruppen har det. Men men, den er brun! Snallast!

KVISS CORBIN

- 1. Hva heter det ungarske flyselskapet som nylig har økt satsingen i Norge?
- 2. Hvilken amerikansk president er den eneste til å vinne to valg med hundre prosent av valgmennene?
- 3. Hvor mange amerikanske presidenter døde før de fikk fratrådt?
- 4. Hvilken tidligere amerikansk president hadde en rolle i filmen «Dark Victory» med blant andre Bette Davis og Humphrey Bogart?
- 5. Fra hvilken film stammer sitatet «Here's Johnny!»?
- 6. Hva heter den kritikerroste tv-serien med Kevin Costner som handler om en familie som bor på en ranch i Montana?
- 7. Hva heter den aktuelle tv-serien med

- Sven Nordin og Ole Christoffer Ertvaag?
- 8. Hvem står bak karakteren Kaptein Sabeltann?
- 9. Hva slags dyr er Looney Tunes-karakteren «Taz»?
- 10. Hvilken låt holder rekorden for flest uker på toppen av amerikanske Billboard Hot 100?
- 11. Hvilken artist heter egentlig Vincent Furnier?
- 12. Hvilket år ble Suezkanalen åpnet?
- 13. Hva er et annet ord for teokrati?
- 14. Hva er Maine Coon, Ragdoll, Sphynx og Manx eksempler på?
- 15. I hvor mange amerikanske stater er kommersiell gambling tillatt? Sling-

- ringsmonn på 5.
- 16. Hvem står bak den satiriske tegneserien «Soft City»?
- 17. Hvilken by ligger lengst nord av Toronto og Paris?
- 18. Kristiania endret navn til Oslo, Mussolini utroper seg til italiensk diktator, Thor Bjørklund får patent på ostehevelen, Franz Kafkas «Prosesen» blir publisert, skuespiller Paul Newman og borgerrettighetsforkjemper Malcom X blir født, mens maler, forfatter og journalist Christian Krohg dør. Hvilket år?
- 19. Hvor mange fotballag i den norske Eliteserien har dyr i logoen?
- 20. Denne fotballspilleren har vært innom Kolbotn, Lyon, LSK, Jiangsu Suning og Vålerenga. Hvem er det snakk om?

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

SVAR/DOM

- 0–4. **Exphil på Bali:** Du kombinerer chill studie med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5–9. **AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10–14. **Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15–20. **Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Wizzair. 2. George Washington. 3. 8 (William Henry Harrison, Zachary Taylor, Warren G. Harding, William McKinley, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt, James A. Garfield, John F. Kennedy, 4. Ronald Reagan, 5. The Shining, 6. Yellowstone, 7. «Farfar», 8. Tørje Formoe, 9. Tasmansk pungdjevul, 10. «Old Town Road» av Lil Nas X med 19 uker, 11. Alice Cooper, 12. 1869, 13. Gudestry, 14. Huskattraser, 15. 22, 16. Harton Pushwagner, 17. Parts (fem grader lenger nord), 18. 1925, 19. Tre (Kristiansunds ugler, Haugeunds måke og Sandefjords hval), 20. Isabelle Herlovsen.

Rebus

HINT: Gamla. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Kleshenger» Det klarte BAB, Salazar og Caren, Pernille Grimsrud, Ingjerd Edledotter Megaardd.